

653.

Nieboszczyński Joupinet

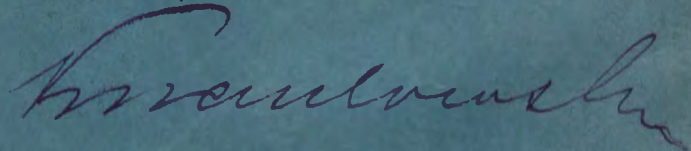

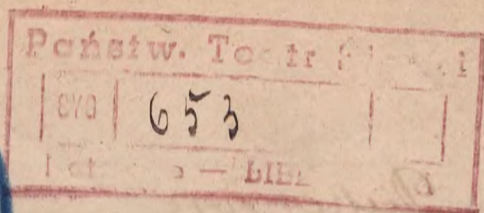

Wysokie Prezydium de Mauiestwa podchito
restytucji z 15. luty 11775 powołanie na przedłożenie
na Lutyjny kenne hr. Karola Kroschewich i Zakład
Dziwna, Nieboszcz. Tourneel i zastępcami opł.
kennu i następujących ustępów: w akcie I kenne I.
(str. 4) doś, nie podglądaciu sażennic jego dyplomu
i akcie II kenne I (str. 5) wyrażenie brzoś do niej
nie naradę; i akcie III kenne I (str. 7) doś, to
zabien ni ostro do niej - w kenne I (str. 8) ustępi
sny prawu nie jelsi jenne narywne "uado ci jednego".
Lwow 18. listopada 1890

653.

Nieboszczyk Tourpiet

Kołodziej i Jakub
A. Bissona

Humorowa i francuskiego

DYREKCJA TEATRU NA SKARBKA
WE LWOWIE

Napisane egzemplarz

1/8 go. G. G. G.

Csohy

- 8 Duperron, M. Duce Wist.
 6 Valory, art. = murek H. Lemmke-
 14 Mathieu, kapitan J. Wismar M. Duce
 2 Franciszek, stwianu Duperronów J. Bacc
 14 Pitel, gospodarz domu Roman-
 5 Postanice
 18 Walentyna, żona M. Duperrona Marek B.
 3 Aniela, żona Valoryego Kurb.
 1 Roxalia, stwianu Valoryego
 7 Józefa, stwianu Duperronów
 7 Letellier, notaryus Wist km

Breck dzieje się w Paizju
 na naszych erasoir.

D-98/4002

Bil 653

R 363

Akt 1.

Mieszkanię Duperrona. - Salon - polewój for-
tepiar, po prawej bierzecka damskie, pierwszy
plan, drzwi po jednej i drugiej stronie. Wpre-
szczie bierzecka na prawo, okno. Wpre-
szczie bierzecka - na lewo. Drzwi. Stół na środ-
ku, - kanapa na prawo. Fotele, kresla i t. d.

~~Fiszer Walewski~~
~~Walewski~~

Duperron - Franciszek - Walentyna
Franciszek

Al. prosi pana. . . . .

Duperron

(prosiwając): Żadnych uwag!

Franciszek

Jednakże . . . . .

Duperron

Skyszales' co masz zrobić? Zabierasz i pokój i
 pialnego portret pana Taupineta i ramię i
 go tu, i tam i to i tam. / Wskazuje na
ścianę w głębi na lewo, / Zwrócić /
/ Walentyna przechodzi i prawej - pierwszy plan
ubrana do wyjścia /

Franciszek

Zwrócić, panie!

Duperron

No, to ruszaj do licha!... i nie zwracaj mi
głowy!

Walentyna

Co się stało?... O co chodzi? I mówiąc w ten sposób
sekanierki!

Duperron

To Franciszek mały, jak zwykle.

Franciszek

E... bo pan obchodzi się ze mną tak sroczko...
O! pan Toupinet inaczej mnie traktował. -

Duperron

I m. s. / Naturalnie.

Franciszek

Obchodzić się ze mną, jak z przyjacielem...
A pan ...

Walentyna

Oczywiście pałło i kapelusz pana.

Franciszek

Karasz proste panie I m. s. / Byliśmy tak sroczli...
mi, na cześć nieboszczyka! Licho je, skusił
to do powtórnego rana i północy! I wycho,
daj na łwo! II pl.

Duperron

Głupie bycie! -

Walentyna

Dobry i ucieiny stuga. A oładich Drio' cover
Łudniej!

Duperron

Alci on na rana do wiciora siedzi i rata-
ronemi wklammi.

Walentyna

Byo more, leci postawiam ci; ie lo wyjstko,
wa ucieiność. A ha co si na niego gnie-
wateo?

Duperron

Bo widzi... Hm... przyszła mi pierwsza myśl.

Walentyna

Jaka?

Duperron

Tyżera sie postetu... swego pierwszego mat-
rona.

Walentyna

Postetu Toufieteta?

Duperron

Karatem Franciszkowi podaję go ze siamy.

Walentyna

A to dla czego?

Duperron

Gdy nie powiniesz wisieć w naszej szpielni.

Walentyna

A to czemu?

Dufieron

Najpierw real: go tam prawie nie widać!

Walentyna

Y aworam!

Dufieron

Zawieram ci, że tam bardzo braci, ścisła
młodzież.

Walentyna

Ala, przecież...

Dufieron

Zresztą, jeżeli mam być szczerą, to ci wyznam,
że ten postać mnie drażni... po prostu
do czerwieni. Walentyno... Rano, gdy budzę
się, wroch mój pada na niego, niecierpi-
kładąc się do łóżka, mam go więc przed
sobą. To realnie nie zabawne, on daje się
uragać mi, dowiódł mnie widocznie. Wa-
lentyna śmieje się: Na honor, kochany, chwile,
że... A ciębie, to śmieję.

Walentyna / śmiejąc się

Brednia, mój kochany...

Dufieron

Koniec konców, mam już tego dosyć! Ja nie

Skoro sobie ryzykuję... Franciszku!

Franciszek
! obywateli! Panie!

Duperron
Panowie! od 12 lat przesłaję w sturkie,
a panie, nie bedriemy się trawlowali od
ład - jano sturkiego, ale jano ertomama,
siej rodziny...

Franciszek
O! panie... tyle łaski!

Duperron
Nie bedrien pobierat ~~zawody~~ zidnej upiły

Franciszek
! n. s. / do ? co?

Walentyna
! omiejac się n. s. / Ha! ha! to rabawne!

Duperron
A tenar najnij się postoleu!

Franciszek
Idę panie, .. ! n. s. / A ja właśnie miatę
go prosić o podryżkę... A to los... ! wy,
chudzi na lewo!

Scena 2
Duperron - Walentyna
Walentyna

57
Wstydziłbyś się kłamać z tego biedaka.

Duperron

No, przecież chciałeś, żebyśmy mu powie-
driat miłe słówka.

Walentyna

Daj mi pokój, sama go utagodzę. A leżąc
pościada mi, co ranyślasz zrobić z tym
nieszczęśliwym portretem?

Duperron

Co ranyślasz nim zrobić? Hieraj mi,
że gdybym przeszedł za radą mego ser-
wa, to... ale bądź spokojna... umieszcz
go w salonie... o! la! na humorownem
miejscu... Czy jesteś radziwoła?

Walentyna

O! la! driskuj się Sebastianie!

Duperron

Tylko uprzedzam się, że karateu Francis
kowi, aby mógłby myśleć, który go
do będa byłac, że to jest portret jedne,
go z moich kuryńców, ranyślasz tego z b.
meryce.

Walentyna

A la dla czego?

Duperron

Dla tego, wibly nie miedzianno, ze pre-
stewyjsz u siebie wircounet mego
paprzednika. Nie chce sie wystawiac
na posmiewisko ludkie i na pyta-
nia niedyskretnych... klonyby more
padali seregolowej biografii pana
Toupinet... i muszali mnie do wygla-
szenia panegirykow na cesc jego! -
Nie chce tego i koniec!

Walentyna

Oczywys. byt radosnym o Toupineta!

Duperron

Tego nie moze... jednakze...

Walentyna

Maszal do mnie, czemu go namlubila
przed soba?

Duperron

O's enrou! Nie moge miec o to pre-
stewy do siebie... powiem ci nawet,
ze sprawia mi pewna, przyjemnosć -
cesc, jaks, otaczasz panie niebosz-
czyka!

Walentyna

O' badi pewny, ze i troje panieć erci-
laby m rowno, gdyby nieswescie chciało...

Duperron

Dziękuję ci, Doga matronko!

Walentyna

O! bo ja jestem równie szczęśliwa & łoboz,
jak nie bytam nim. ~~Thuse przymaj,~~
~~ie mam szczęście!~~ Jakże mało kobiet
może się pochwalić, że znalazło jedne-
go dobrego męża!.. A ja trafiłam na
dwóch, miłych, sympatycznych, wier-
nych... ~~Ład mi się przymajmniej daje~~

Duperron

Była apostrofa jest przed adresem
miejscem, czy też Toupineta?

Walentyna

~~O! Ład mi się przymajmniej nie opuszcza~~
~~nie nigdy.~~

Duperron

Nigdy!... przesadzasz duzko...

Walentyna

Nigdy!

Duperron

A mówilas mi, że wesoło wyjeżdżać do
Tuluzy...

Walentyna

Tak, & interesach, handlowych, ale

ja mu zawsze Lawarystam!

Duperron

Zawsze?

Walentyna

Porumie sie 'f.n.s./ Lepiej, niech myśli, że tak
było; nie mam ochoty być znornu osam,
Luiom, proer potowu roku! -

Duperron

Orybys mu nie dorrisnata?

Walentyna

Oh, nie... Pokladatam u nim Last-jed i ro lo,
bie nieograniczone kaufanie! ale iana
nie poroinna ofuorerać miera! Tryfo-
muj sobie stewa kaptana, klory nas
potscryt: „Ortorresh nie poroinien być sam!”
No, a towar, wtoż, fallo i chedimny, bo
spórimimny sie!

Duperron f. klascie fallo-

rioua mu jamaga; Orymnelimny wejje?

Walentyna

Naturalnie, wiec, presier stem.

Duperron

Ne, na honor!

Walentyna

Oo chuslka na oryj! - f. carriaryje mu ja!

Duperron

Trickuję... - i gdzieś idziemy?

Walentyna

Do kościoła Świętej Magdaleny!

Duperron

Ah!

Walentyna

Wszak to jest nabożeństwo i także za duszę tego biednego Toupineta.

Duperron

Znowu on!

Walentyna

Przez niego jego śmierci! Dwa lata temu o tej samej porze, wyrzucił ducha na wiech wiatrów.

Duperron

Być może! ale to nie jeden powód, bym śmiął modlić się za jego duszę... ja go wca, to nie optuję, tego biednego Toupineta.

Walentyna

Czy masz rekawiczki?

Duperron

Winniemu je mieć i szara po kiesze, niach / do ja tam robić będą.

Walentyna

Walentyna

Podrzesz mi lewarysyc'.

Duperron

Do domi koscicelnych... i wrotem. / Wstada
kamarkowe rekawierki:

Walentyna

Nie, Sebastyanie, pędziesz se mny do
koscista!

Duperron

Nie chce być smieszny.

Walentyna

by dla tego, że ja się obo proszę?

Duperron

Meja droga!

Walentyna

Nie rechece mi odmówić?

Duperron

Parrot... ja...

Walentyna

Wystuchasz mny wrar se mny... tylko
nie w tych rekawierkach.

Duperron

Ah!

Walentyna

Przyniosę ci orawie.

Duperron

Jakto? Oheer, jebym nosił jeszcze ja,
 toby ponim?... O' co sie tego spary, to
 klaniam unierenie... Ani myśleć radejmo,
 wać rekawieret... chylea w kuciele,
 jęcieliego pragniesz konicernie.

Walentyna

Dobre, niach i tak będzie... Chodźmy!

Duperron

No, gdyby moi przyjaciele widzieli-
 że idę na nabrzenie do jolobne, za duszę
 mego poprośnika... a pierodymnie
 wieli na jerykii.

Walentyna

Nikt o tam wiedzieć nie będzie mejsin,
 a mnie robar serc ~~in~~ ⁱⁿ wielka przyjemność.
 Chodź!

Duperron

Dobre... idę!... ale pod jednym warunkiem.
 Jęcielinoślanie ~~podaw~~ ^{podaw} po raz drugi i po-
 nownie zastapisz u wotarki matieriohcie...

Walentyna

Cóż tu?... przesłanie parlować & podobny
 sposób!... / wychudni gtebia!

Duperron / idac za nią!

To musimy rolemnie przynec, że mój następ.

co zostanie później niewolnym do no-
szenia rąbki po mnie. / wychodzi /

/ Franciszek wychodzi z lewej - pierwszy plan
mieszka w jednej ręce kawałek i w drugiej - w dru-
giej portret Toupineta, duży obraz, przed-
stawiający człowieka lat 45-50, o poważ-
nym, surowym obliczu. /

Scena 3

Walewski

Franciszek - później Valery i Anielka
Franciszek

/ patrz na obraz! Ah! mój ty Dobry i racu-
janie! karali ci się wyrwać i sygnaturę,
go potroju! Długo usuwają się do salonu,
a jutro wyrzucę na stół lub odeślę
do handlarza starizny... Ładny koniec!
Co to za lekomyślność! karać robić
swoją portret, gdy się nie ma pewności
przerycia rąbki... / stawia obraz na
stół, bierze do ręki i sam wychodzi
na korytarz i bije kawałek w ścianę w głębi
na prawo. /

Trappo - Czaplińska

Valery / wychodzi głębiej

z lewej z Anielką. / Ktoś to tak słucha tutaj?
Ah! to Franciszek.

Franciszek / schodzi ze słot,

9.
ka. / Sasiadri z Drugiego pietra! Nie wy,
takis od nas seraz.

Valery

[Ory panu z domu?]

Franciszek

Paristwo wyszli przed chrzty, rarem.

Valery

Wslapitem tu przeszedrac, aby dorzeczyć
pani mój nowy duet na dwa głosy i
chory, rze, który mamy ugronai' drisiej;
sugo micerora, roslawiam go na ~~for~~
~~sepanie!~~ Stole

Franciszek

Dobre, prosze pana.

Antela / do Valarego:

Spieramy sie! Ah! Bare... jakas ja roz,
trepana.

Valery

Co sie stalo?

Antela

zapomniałam ksiarki do naboreństwa,
muszę sie wrócić po nie!

Franciszek

Jedź pani panowli, to ja pójdę...

Antela

Porrorem, bedz ei kardro wdriceum.

Valery

A garier lery la kriaika?

Aniela

Ory ja wiem, lad nauko jej potrzebuje.
/: do Franciszka:/ Porwiez Roralii, to
una ja majdzie.

Franciszek

Dobne, prosze prawi. /: ~~wygodni glotaj~~! /

Scena 4.

Valery - Aniela

Aniela /: ironicznie:/

Wisc postanowiles kurierem lewaryowic
mi?

Valery

Naturaknie.

Aniela

Do samego kusiota?

Valery

Tak jest.

Aniela

Jed ai sie podobaa. Pryman jednak, to
broja obecnoŝci bedzie w najmniejsz
smierci.

Valery

Nie widzę tego.

10

Aniela

Obecność broja na naborienstwie na Toupineta.

Valery

Cóż z tem lat Driwego?

Aniela

Ależ zjadł tego tyłutu?

Valery

Czyż nie był moim przyjacielem? czyż
nie posiadam jego portretu u siebie?

Aniela

A. lat, jako Driwo pisał, gdyż oceniono
go na 15 tysięcy franków.

Valery

Być może!

Aniela

Powstaram się, że nieprzewidzianoś się na
to naborienstwo...

Valery

Dla czego?

Aniela

No, jeżeli sam tego nie pojmujesz... To...

Valery

Czy dlatego, że on cię mał wpieni odemnie?

Aniela

Zdaje się...

Valery

A ty sama zakupujesz naboiem na jego
duszę.

Aniela

To mój obowiązek.

Valery

Twój obowiązek?

Aniela

Oczywiście jestem wdową po nim?

Valery

Aha... wdową - z brzoj noli.

Aniela

W Tuluzie nosiłam jego nazwisko.

Valery

Nieprawdę.

Aniela

To wszystko jedno.

Valery

O! przepraszam, to wcale nie jedno. Wszak,
niecka podłożona naszona przy kłafie sur,
duba, nie dowodzi wcale, że się jest po-
siadaczem orzechu.

Aniela

Ja uważałam go zawsze za mego męża...

Valery

Wiem stąd, ale było to niegodnym pod-
stępem z jego strony.

Aricta

Pożyczył mi, że mnie posłubi...

Valery

A ja go wyoczytem w tym względzie, że
datai tego koniessenie.

Aricta

Ha!... Soudow... nie mogłam dać się
złapać powłócznie... Zwróty byłoby wolny.

Valery

Wolny!... Czy się jest wolnym, kochając
kobieta tak jak ja siebie kochatem?
Ale stało się... Niebażytem ci wyszła
szlachetnie, wspaniałomyślnie...

Aricta

A w dodatku pomyślałem mi uroczyście, że
nie będzie mi nigdy wymawiać
tę swojej wspaniałomyślności.

Valery

Prawda!

Aricta

Nie bardzo dostrzymujesz obietnicy.

Valery

To tylko dla tego, że nie chce być o niej
zapomniata... Bytem powolny, bo prawda,
ale nie myślał, bym pozwolił się publicznie
wyprowadzić z pola. O! nie, nie pozwoli się
oszukać.

Aniela

Ależ ja nie mam zamiaru się oszukiwać.

Valory

Znam ja się dobrze na waszych słuchach,
wykrośkach, i różnych manewrach!

Scena 5.

Valory. Franciszek. Aniela. Rozalia

Franciszek

Wchodzi z głębi Rozalia kawałku fanyjarii,
prosząc pani.

Aniela

Przebij się, Franciszku!

Franciszek pałada smutku do obnaru!

Valory

Wchodzi do Anieli No, moja Anielciu,
nie rapieraj się, przynajmniej, że to był tylko
wybieg z drugiej strony, nieprawdaż...

Aniela

Jaki wybieg?

Valory

To naboreństwo za Taupineta!
Aniela

Sam się najlepiej przekonasz, skoro masz
zamiar towarzyszyć mi do ~~Węgierszany~~ ^{Kucisztop}
Rozalia Drzewiecka

1. wychodzi głębiej z księżką do naboreństwa!
Oto jest księżka... napomniatam popytai
prania, co ma być na świątynie....
1. Aniela. mówisz wszystko do niej!

Valery k. n. str.
Już to ja najmniej ufam księżce! Ta
bardzo wygodne miejsce na schodkach!
Wchodzi się jednym dźwiękiem, a ulatnia
dźwiękiem!

Aniela 1. do Valerego!
Tawroz? - 1. wychodzi głębiej!

Valery
Taw, moja droga, - 1. n. s. O'ja się nie parwo
to oszukacie! 1. wychodzi głębiej!

Scena VI.
Franciszek - Rozalia
Franciszek

Ale, ale, parwo Rozaliu, zawsze napominam
się spytać, czemu to Julian został wydalony
czy nie stwóżyłbyś przed sągiem?

Rozalia

A no, bo pan go zastał pododrzewianii, na-
glądającego finer drurkę od klucza do sy-
fialnego potęgu pani!

Franciszek

A czy pani znajdowała się tam pod świeras?

Rozalia

Rozumie się... ubierata się własnie. Pan
wymusił Juliana, który ze swój strony pro-
pny siągnął remise...

Franciszek

Jaśka?

Rozalia

Z kim mi się nie wiecyt.

Franciszek

1. Biorąc obras aby go rawiesić / To od tego
czasu jeszcze bez lokaja?

Rozalia

A tak, cała roboła na mnie się zwalila.
1. spostreżając portret / Co to jest?

Franciszek

1. paufnygu luneci / To jest portret pię-
rego nieia naszej pani!

Rozalia

Czy leć niwie?

Franciszek

Tylko nie poronaj tego panna, bo pan
mój byłby ~~przebiegły~~... wsieckły...

Rozalia

Oczekajno pan... ~~Ja~~ bardziej mi się przy-
glądać, ten ~~moj~~ znajduje się podobień-
stwa... ale tak nadzwyczajne podobieństwo.

Franciszek

Do kogo?

Rozalia

Do portretu, wiszącego w naszym sala-
nie, który niedawno został odesłany do
ranniarza dla reperacji.

Franciszek

Nie to jakiś Kucyn panna lub pan Valowy.

Rozalia

Nie wiem; był krótko u nich sture.
Pomskarujac na portret? Ale to uderzają-
ce... To same oczy, ten sam nos, te sa-
me rysy! Tylko nasz ma mnie więcej,
włosów więcej, fiolet na starość łobuza
i birbanta. (~~nie~~)

Franciszek

Birbant! O! to nie tak, jał mój biedny
niebożczyk pan... ten nie porwał sobie

iadnych nadwój! Pielegnuwat starannie
swoje zdrowie. / Letellier i Pitel wchodzą
głęboko /

Milewski - Dej bichi
Pienia VII
Ci sami Letellier Pitel
Pitel

Jak się masz Franciszku?

Franciszek

A... pan gospodarz! Niech pan raery mojej łaski
swojej! ....

Pitel

Zamelduj, proszę, pana Letellier, notary,
usza & Tulury.

Franciszek

Państwo wyrosli.

Letellier

Na jak długo?

Franciszek

Nie wiem. proszę pana. / do Roralii / Po,
daj mi portret, panno Roralio. / na wie,
praje portret /

Letellier

/ do Pitela / Ci Duperronniewie meale ta,
duie mieszkają.

Pitel

Placa, Flisycey fran. na ten lokal. Bedac
z swego polecenia u wdowy Toupinet win-
tercie minnie u Tuluxie, skorys latem re-
sposobnosci, aby jej wynajac ten apartament.

Lebellier

Nie straciteś czasu! / patnac na zegarek /
Oby radzymy jorere, pojs'c do Valorych, przed
swiadaniem?

Pitel

Naturalnie, chodimyz!

Lebellier

Gdzie oni mieszkaja?

Pitel

Opietro wyjez!

Lebellier

/ zyro / Co miewisz? W tym domu?

Pitel

Tak jest, na Drugiem pietrze.

Lebellier / inniejac sie

n. st. / Pod tym samym dachem? Ha. ha!
to nie do uwierzenia!

Pitel

Przed brema mieszkancii przystales mi
wrazilisleu polecajacym pana Valorego,
~~Przybywajacego z prowincji dla siedle,~~

nia się w Taryju!

Lebellier / z uśmiechem /

Tak, pragnął zmienić miejsce pobytu, po
orientowaniu się!...

Pileł

Pisateś, abym go wiał w opiekę i udzie-
lił mu potrzebnych rad i wskazówek.

Lebellier

No, tak.....

Pileł

Charakterem jest spełnić swoje obowiązki
i na porządek. Wynajętemu mu lokal w
moim domu, na drugim piętrze, sto-
jący od lasu z pustkami.

Lebellier

A los mu się przysturzył.

Pileł

Jakto?

Lebellier / do Franciszki /

Nie wiesz przypadkiem, czy pan Valory jest w
domu?

Boralia

Oboje paristwo wyszli!

Lebellier

Jeżeli tego pewno!

Rozalia

Spotknuwam sie, skoro u nich stois. - / do Fran-
ciszka: / No, uciekam! / wybiega gtebie: /

Titel

/ do Lecllicera, / is to sie nie fortunnie stois? /

Franciszek

More panowie racz, spacerac?

Lecllier / zblizajac sie do por-

ochu: / Czy mnie wrota nie myli? Alis tak,
le on, ... pomaie go.

Franciszek

Pan przyglada sie temu portretowi? To portret
kuzyna, pana Duperrona!

Lecllier

Kuzyna?

Franciszek

Tak jest, kuzyna z Ameryki!

Lecllier

Gadaj zdrow! To portret Toupineta, piersiwe,
go Toupineta!

Titel / patnac na obraz:

Ah!

Franciszek

Pan sie myli! -

Lecllier

Nie zawracaj mi głowy! jestem pewny swego.

Franciszek

A więc tak, to prawda!

Lelellier

Tam do licha... Oremwies gadat co innego?

Franciszek

Tak mi kazano.

Lelellier

Nie rozumiesz!

Franciszek

By pan mat nieboszczyka?

Lelellier

Postkonal! Poniadziemy się w Tuluzie.

Franciszek

Ah! tak... mój pan cześć tam jędrzic.

Lelellier

[m.s.] Nie bez ważnych powodów!

Franciszek

Oj! dobre to były czasy, proszę pana. Powyczo-
dzi na prawo - drugi plan!

Scena VIII.

Lelellier - Pilel

Lelellier

Sytuacja wymaga się komplisować!

Pilel

A to czemu?

Lebellier

Bo jakiego diabła wgnajates drugie pietro Valoremu?

Pitel

Bo byto wolne... Czy to postąpiłem?

Lebellier

Komunie sie!.. Z chwiłą, kiedy Duperronnowie
zanieszkali z tym domem, nie powinienes
być ani wprowadzać Valorych.

Pitel

Nie pojmyś!..

Lebellier

Ora!... z powodu Taurineta!

Pitel

Wskazując na obraz Ten jego mój poważny, surowy...

Lebellier

To skwierany kullaj! Własciciel hadlu wina,
w Paryżu, któryś on filiz u Fularie, i razu,
pil kilka winnic u okolicach. Tym sposobem
lawdrował wciąż pomiędzy Serranem a Ga-
ronnem... Miesiąc czasu spędzał u ^{Sty} Julien
pod Tuluzą, u przedlierniej willi, przy bokserow-
ce i blondynki, mraniej prepióreczku. Na-
stępnie powracał do Paryża udzielać na

tonie prawdziwej matronki.

Pitel

Wiedząc pani Toupinet nie denerwowała się ni,
czego.

Leclerc

Pani Trachę. - Siedziała spokojnie w Paryżu
deglądając domu, i interesów mążowskich.
Zresztą w Tuluzie nikt nie przypuszczał na-
wet jej istnienia. Bo wyobraził sobie, że ten
tę, obawiając się, by jego ewentualne rapaty
nie szkodziły handlowi, podawał swą kochan-
kę za prawdziwą matronkę.

Pitel

Spatnac na postać i to faryzeusz.

Leclerc

W obliczu wszystkich. Prezióska ucho-
dziła za najprawdziwszą panią Toupinet.

Pitel

Tufajlu furorom.

Leclerc

Ja jeden, i to w charakterze notariusza,
cośatem przypuszczeniu do tajemniczego Tou-
pinet chciał zapisać swojej Nuchance
ville St. Julien - i prosił mnie o sporządze-
nie aktu dorówny... ale nicolety, umart-

nie radziłyby go podpisać!

Pitel

No, a Willa?

Lebellicier

Przewidziałem już zarówno jak winnice i handel i właśnie przynosi panu Duperron odwieczne rachunki.

Pitel

A to się kłamstwi niebośca, gdy się dowie o sprawkach swego miernego Foupinela.

Lebellicier

Bez zgroziny, nie domyśli się niczego.

Pitel

A willa? gdzie jej myślnaery?

Lebellicier

Przewidziałem myślnko. Nie ulega wątpliwości, że dozwoly swego długiego matronka mro, mniemianami o pierwowym.

Pitel

Nie wątpliwie!

Lebellicier

Pan Duperron dowie się zatem z przyjemnością, że jego pośrednik nie był tak ścisłym, jak się uważało. Parciem mu myślnko, i poproszę go, by przejął rachunki i odczytywał mi.

Żona nie będzie potrzebowała się temu zajmować, podpis jej wystawczy.

Pitel

Świetna myśl!... No, ale ta druga pani Toupi, nie, ona przeciwnie?

Lelellier

Świetna przeciwnie - wybrała sobie za męża, wybrała z pośród licznego grona swoich przyjaciół i wielbicieli najbardziej rakochanego i najbardziej naiwnego i poślubiła przed trzema miesiącami przeciwnego artystę muryka.

Pitel

Valowego?

Lelellier

Właśnie.

Pitel

Zatem przeciwnie i pani Valony....

Lelellier

Stanowią jedną i tą samą eraryję o, sobie, która dwóch sobie ramionuje pod jednym dachem ze swoją ek. rymalką.

Pitel

Ha! to trudno!... nie możemy tego przecenić. O kasa! miejmy nadzieję, że nie

poznają się ze sobą.!

Lecllier

Stwierba ich jednak jest, jak uwarian, w dobrej kamifywie.

Pitel

To prawda, a mi los znadzi się formę?

Lecllier

W takim razie bomba pęknie, na pewno. Jedna słówka, pękła pęgałka... narwisno Fenpi... uła wyndwione przypadkiem w normowie....

Pitel

A potłuc?... Gdyby go pani Valery robać.

Lecllier

Na to potłucha, żeby tu przysta... a z drugiej strony można w Paryżu mieszkać lat 20 w jednym domu, nie mając nawet narwisna szych rozrządów!

Scena I.

Wi sami. Duperron - później Franciozek.

Duperron

/ wychudrac gębę - do Pitela. / Słysz, że pan tu jesteś, Kochany panie Pitel, - dawaj, że kara, stem na siebie czeka! / sżisna go ra rella! /

Pitel

Porwól sobie przedstawić jednego z moich naj, lepszych przyjaciół, p. Lecllier, notaryusza z Tuluzy, który właśnie ma kilka spraw do załatwienia z paucem.

Duperron

Ole mój! nie udaje mi się...

Leclerc

W interesie likwidacji firmy Toupinel.

Duperron / h. o. /

Zawoź ten Toupinel / h. o. / Proszę o
pauzę, bo obchodzi mnie, że, jakby to było, wylacenie.

Leclerc

Tak, ale...

Duperron

Nie mam niczego miśrać się do cudzych in-
teresów.

Leclerc

Słowo się pan Dowień...

Duperron

Nie życzę sobie nic wiedzieć o tej likwidacji,
nie chcę, aby mi o niej wspomnieli.

Leclerc

Wylacę pan, jeżeli będę nalegał... chętnie
o pewne rzeczy i owarliwie względy, które
mnie interesują...

Duperron / h. o. /

Nie przedkładam pańskiego zdania. Jeżeli pan
ma swoje względy, to ja mam je również i
nie ustąpię od nich na jego. Proszę pana o
ten, abyśmy nie poruszałli kwestyi, która
mi jest nieprzyjemna.

Leclerc

Jest pan obecny. / cicho do Pilela. / ~~h. o.~~
~~Wojciech~~ Walewski

Franciszek
 / wychodzi głębiej! Pan kapitan Mathieu
 rapuszye, czy może nie widzieć & paucem?

Duperron
 Mathieu? - rozumie nie! Mój stary przyja-
 ciel! / Franciszek wychodzi! Dzwony to,
 wawryn!

Lebellier
 Kapitan Mathieu! - 86 dywizja?

Duperron
 Pan go ma? ?

Lebellier
 Stąd przed snem laty, garnizonem u Tuluric. -

Duperron
 Isobrie!

Lebellier
 Kłaniam się, pojechał do Toukine!...

Duperron
 Jakże nie siemę, że porwócił! / idzie u głę-
 szej!

Lebellier / siemę do Pilela!
 To jeszcze jeden z kulawych przyjaciół Tow.
 Pilella!

Pilel
 Tam do licha!

Lebellier
 Y wielki wielbiciel „prepiroseski”

Pilel
 O! biedny Walery! Toldman

1. Mathieu wchodzi glebie, powinien być
obracać się po seunie, by nie spostrosz
portretu Toupincha!

Scena 10.

Duperron - Letellier - Pitel - Mathieu
Duperron

Czyby raczej Drugie kapitanie!

Mathieu
Jak się ma stać do roku! Ścisnąć
się na reszcie!

Duperron

A to prawdziwa niepewność.

Letellier

Convol, że i ja się powilam, kapitanie!

Mathieu

A! pan meccenas! wilam, wilam try lata
zaczęły się nie widzieć! Can obscie
w Parryu!

Letellier

Tylko w przebiecie, na trzy dni rajdów.

Duperron

Przedstawia! Can Pitel, mój gospodarz!

Przejmuję urlop!

Mathieu

Panie!

Duperron

Wiesz przewracam do reszty?

Mathieu

A tak, z powodu razu!

Duperron
 Byłeś chory?

Mathieu
 Nie bardzo. Cota noc w łóżku, nie dostał się kur,
 choć pólówka, gdy już na dźwięk lub na prośbę.

Duperron
 Ale łonie niebezpieczne.

Mathieu
 Nie, dzięki metaloterapii, która mi bardzo pomaga. Jednakże, jest to ten przykrojsze
 ciępienie, że napada cie nagle, niespodzianie,
 nie, z łowaryszeniem gorączki, maligny i
 tym podobnych przykrości. - Na niejsze
 narywa się to, "łankińska gastroty" z tego to
 powodu, wyskatem w cressy utłop i mam
 zamiar spędzić go w Algierie!

Duperron
 Dawno jesteś w Paryżu?

Mathieu
 Od wczoraj! Trió rano byłem w Missioleryum
 a obecnie mam zamiar zjeść z łobą dnia,
 daniel!

Duperron
 Spodobał ci się?

Mathieu
 Pojem odjednam.

Duperron
 Już?

Mathieu

Tak, dla różnych powodów, które ci opowiem.

Pitel

/: do Duperrona! Do którego widzenia, ięgu ~~ma~~
prawa!

Letellier

Ja będę miał naszey! powrócić.

Duperron

Na pół godziny, jeżeli to prawu nie robi róż-
nicy, moja żona będzie już z powrotem.

Mathieu

/: n.s./ Co stysze?... Jego żona?

Letellier

Władim zowie, do przedniego zobaczenia, ka-
pitanie!

Mathieu

Do widzenia, kochany mój, do mi-
odzenia!

/: Letellier i Pitel wychodzą odprowadzeni
przez Duperrona!

Mathieu

Patricie kochawo! Duperron żona, on
ten prototyp sławę nawalera, zawieźty
wrog stam matryńskiego /: do powraca,
jacego Duperrona /: Wienies się biedaku!

Serra //

Duperron Mathieu

Duperron

Przed pół rokiem nie spodziewałeś się tego,
nieprawdaz?

Mathieu

O' co to, to nie!... Tyś kinały!... Oświataś chylka Du,
pewnie? Orywolno tu palić?

Duperron

Coś pytasz? Naturalnie!

Mathieu

Twoja rona parwała? / zapala cygaro: /

Duperron

Meja rona parwała na wszystko... to aniota
w ludzkim ciele.

Mathieu

Ory lat?

Duperron

O' lat, ty nie masz pojęcia... Zresztą - jak ja
pomyśl, to ty ruinisz rdanie!

Mathieu

Duperron, jesteś obtudniskiem!

Duperron

Co?

Mathieu

Uważałem cię za przyjaciela!

Duperron

Ala...

Mathieu

Bóg słuwał nad sobą, nie darowałajac mi
tu być w dzień swego ślubu.

Duperron

Ala dla czego?

Mathieu

4
Zapamiętałeś więc, coś mi ~~nica~~ powołał Daw,
niej?

Duperon

do ładiego?

Mathieu

Pamiętaj Mathieu, gdybyś kiedy powrócił
z dąbów, myśl ożenienia się, to palnij
mi ułeb przedtem a wyświadczyś mi
netelny przysługę.

Duperon

To jeszcze niczego nie dowodzi.

Mathieu

Dowodzi... Dowodzi, żeś sobie takpil ze mnie...
do brystu djabla... albo, że jesteś niekumse...
kwestuy o swojem postępowaniu!

Duperon

Nie, to po prostu dowodzi, że uległem przy-
padkowi.

Mathieu

A więc to przypadekwa rzecz?

Duperon

Checiatem powiedzieć, że naturalnem postę...
prawdziwem postę.

Mathieu

Bardzo rychwe odkrycie dla... dwóch
przyjaciół.

Duperon

Zapomniał - proszę, tych nieinteresnych rzeczy
~~nie są one ani dowcipne ani zabawne.~~

No, więc tak, prawda, pnyziagleu nie żenie się.

Mathieu

A... pnyziagleu narensie?

Duperron

Tak, ale wyjaśnić ci razorem pnyziagleu tego po-
stawienia. - O to ja, na porów taki zimny i spo-
kojny, jestem pnyziagleu do oratu.

Mathieu

Skity okar.

Duperron

Amidris!... Ale, młodziu do rzeczy, powla-
nam ci, że pnyziagleu eroujagę kobiety... Do-
bro, słoko, miko, w której pnyziagleu naj-
pnyziagleu rounie... Sa mnie nie rounie,
dzi na pewne.

Mathieu

Skad pnyziagleu?

Duperron

Zaweram ci.

Mathieu

Dajno pokój!

Duperron

Wien mi!

Mathieu

By stoyta dowody?

Duperron

Tak, mój kochany, to wdawa.

Mathieu

A!

Superior

Wdawa, której reputacya była rawsre niepo-
silakowana, a cnota i wierność przestawiona

Mathieu

Charnica
No prawda, to pniecslawia psecunc gwaramy.

Supervisors

Do licha, pinesłość daje mi sekajnie na finge
stosó! A ralam radnych podajnie, niepokoj
jów narodności.

Mathieu

Wiesz jeszcze prorośliny?

Duperron

W cateru macerinn tego stawa, ~~niegna,~~
~~ja mnie, fusze, dogaduje.~~ [Kier co, u,
sluchaj mojej rady i wiec sie latwie!..
Molent

Malach

Co? - ja miatlym sis ienic? Duperron

Duperron

Cheer, do si wyszłam i ongi. Naturalnie,
nie mam na myśli ntudziejpanienki.
Matthew

Mathew

Divice radowe.

Professor

Tak, w domę, to są jeszcze najlepsze... Młodość, młodość to stworzenia radosne, kapryśne, wymagające... nie jeszcze nie wiecie, a mają swoje zdanie. To bardzo stanowcze. Obytem nie zapominaj, że nie można ich porwać doładowie przed słubem... na,

stępuję, to rzykle pójmiej, gdy już jest za
pójmow!

Mathieu

Gdy symerarem idowcy.

Duperron

Okradawcy, to ralkiem co innego! Tu nie
ma niespodzianek, rozprawiania, wstęp,
końców, jak należy. Gusto ich, upodobanie,
nawyknienia są, małe, dwórnaderenie
nawyknienia ich rozsadku, one nie padają
wery niespodzianek. Jedem prawy, że gdy
by ludzie nie byli się tylko radekami,
nie byłoby tyle niespodzianek matricist
na imię. Teo? Wydać się poka-
mać? Chcen, bym rozprawał poszukiwania?

Mathieu

Nie, Dziękuję. - Pójmiej, robacymy, obecnie
mam co innego na głowie!

Duperron

Romansik? co?

Mathieu

Prerwany w skutek mego rozjardu przed
bramą białą.

Duperron

W swoim jaski kółka?

Mathieu

Nie, mójatka, do której jadać dziś jeszcze
po sziadanie.

Duperron

Gdzie?

Mathieu

Tam, gdzie je postanowione ... w Tulowie...
brochalcimuj się przez pół roku. Już pod
moim mierzem... Biedny Toupinet!

Duperron p. n. of

Toupinet?

Mathieu

Ten pocierwina nie danyłat się niczego.

Duperron

~~[ms.]~~ To niechwiebue! ~~[of]~~ Wyniemiełco
nawroisko Toupinet, jeżeli się nie myle.

Mathieu

Tak jest, kuan go?

Duperron

Znatem bogas, nowego to nawroisko, ale
to nie może być ten sam.

Mathieu

Nie wiem, - Ten, o którym mówię, jest bogas,
tym kupcem, prowadzi handel win en-gros.
Brysołydes Toupinet!

Duperron p. n. of.

Gj. of! racyna mi się robić goraco! [półny]
no porzec!

Mathieu

Główny szlak win u Canjen - a filię u Tulu,
nie i przyjeżdża tam często... Czyło ten
sam?

Duperron

I nie, gdzie tam? / ~~Matyja na perłach~~ / Jere.
lirobaczy potrzeb. jestem rąbciwy.

Mathieu

Tyko mi stawa o leu, rachowaj'ło dla siebie.

Duperron / n. 2. /

Możesz być ośrodkowy. / ~~1. gt.~~ / ~~Walcu jednica~~
Do prani Toupinet!

Mathieu

Fab. nie uwierysz, jak mi pilno u'nieć j's.

Duperron

A! rąsto ci cygaro! O! rapotki / ~~1. gt.~~ / ~~je miu pędzłko rapotki!~~

Mathieu

~~rapota cygaro Duperron konyotki z tej chwili.~~
~~by odwrócić potrzeb lirowu do ścianu! / Jaki.~~
~~Kujs.~~

Duperron / n. 2. /

Moja rona! ... nie, nie mogę ci konwiożyć.
~~ty Matyja~~... Muszę dojść prawdy... ale
jak racus się dopływać, gotów dojść wszędy.
Kiegi. / ~~1. gt.~~ / ~~Kochasz j's więc na prawdę?~~

Mathieu

Ba! czy j's kocham!... przepadam za nią. Kie.
byś ty wiedział, jaka to miła i wesota koleśka.

Duperron

~~1. n. 2.~~ / ~~Koleśka. moja rona!~~

Mathieu

A przebiegła sześmiska!

Duperron

Prebiegła, naprawdy?

Mathieu

Raz, panietam w Tuluzie... była w mnie
w mieszkanie. - Wtem ktoś Deroni... pa-
trę przez okno, - Toupinet - Toupinet we
własnej osobie!

Duperrou

Levi?

Mathieu

Zgadnij, co zrobiła?

Duperrou

Chadziła ^{ja} nam niedwiec?

Mathieu

Przymusiła ubiór mego ardyanausa i po-
stała mu straszyć!

Duperrou

Swemu mrozi?

Mathieu

Tak, pamiata go ułemu wojskowym.
Ah! Ah! co to ra chwacki był z niej
kolejow

Duperrou / p. n. str.

Meja rana w przebraniu wojskowym. / pt.
I Toupinet jej nie pomał?

Mathieu

Naturalnie, że nie. - Co to ra sprytne lich.
No, la gayby uwdawiała, sobym jejna paw,
no nie miał za rane!

Duperrou / p. n. str.

Idź do mnie to mów!

Mathieu

Minio wszystkie tweich pięknych lewy!

Duperron

Placęgo?

Mathieu

Boś stornie prawdyt przed chwilą, że pro-
szę cię starzeć i skupić przyszłości!...

Duperron

A więc ty sadisz, że dlatego, że kochata się.

Mathieu

Bah! gdyby tylko mnie jednego...

Duperron

Co? więc byli i inni? / ~~jada rękawiczki na fote~~

Mathieu

Co tobie? jesteś chory?

Duperron / wsłaje /

Nie... lekki prawrót głowy... osłabienie... nie
jeszcze dziś nie jadłem.

Mathieu

To raptem 2 głoda! O której jadasz śniadanie?

Duperron

O siemnasłój!

Mathieu

No, to daję prężyć jeszcze do Fryrywa-mu,
oś się obłądź i agolic! Do widzenia! / bie
nie kapelusz!

Duperron / n. str.

Jęj imię? Ah! gadyby powieściat jęj imię.
p. gt. / Dobrze, opowiedz mi po sniadaniu
miegoty romansu z Adela?

Mathieu
Z Adela? z jakę Adela?

Duperron
Z panis Toupinet! Czy nie mówiles, że
się narywa Adela?

Mathieu
Nie mogłem tego mówić, gady sam nie
wiem. Jaki jęj na imię?

Duperron
Ładny!

Mathieu
Stewo kweru! - W Tuluzie narywali ją
moussy Prepiórecska!

Duperron
Prepiórecska?... aleś to przerwisko - nie
ienie...

Mathieu
Nawrau je tak raprowe dlatego, że jest
mrimma, jak prepiórecska... To birmi obie,
cujaco. nieprawda?

Duperron
Raprowe, raprowe.

Mathieu
Prepiórecska, maja najmilora prepiórecska.
ka. / spowstrego odwrócony portret / Ale co?
Było teraz młoda? ramierac obrary w ten

sposób?

Duperron

Tas... to jest nie... widziś, bo kur... kur
pada... Triś porządku u Danne, więc pojmu-
jem!...

Mathieu

Łas' to ra płośno?

Duperron

O' nie serególnego... martwa natura.

Mathieu

Do widzenia! Uszanowanie twojej żonie.
tęj twojej wyjątkowej wdowie! Puysko.
Wł' głebius!

Scena 12.

Duperron - /: Sam!

Boże! co na strasne sakrycie! co ra rorera,
rowanie! - /: sawraca podłost właściciela sto-
wa! /: Tieś się tu z wdową u nadziei spo-
kojnego życia! /: do postrochu! /: A by głupere
jeśen, niczego się nie domyślać, nie
nie spotrećleś. - Coś by robił wówczas, gdy
ona się rado drata, by idęło! kreśynie! Tak
ciot nie porwiniem się iennie! Teraz pojmu-
ję dla czego suwanyłyta miewi u jego wy-
ciestkach do Tulury... dla miłosnych sch-
drek. - /: do postrochu! /: A by głupere, brateś to
ra dowód przyzwyczajania. - Porwiniem się
był tego domyślać. - Dość spojrzeć na tę głowę,
by pomać, że jest stworzony do noszenia ro-

gów: /: po choj / Mój Boże! co tu pisać? W
gruncie rzeczy, do wszystko mnie nie dotyczy,
do nich tego powołanego - Krytyk, rwa,
nego sprawiedliwym. - Cóż ta historia była,
by nawet jemu, gdyby nie ta okoliczność,
że ożenił się z tą kobietą. - No, miatem
szczęśliwą rolę. - Malowski list

Scena 13.
Duperron - Franciszek

Franciszek /: reklamuję,
biż, z listem u rek. / Proszę pana!

Duperron

O kogo chodzi?

Franciszek

Oryginalnego list. - /: podaje /

Duperron

List? Od kogo? /: stwierdza /

Franciszek

Nie wiem, panie!

Duperron

Spodziewam się! Coś będzie! /: ogląda list /

Burmistrz, jubiler, ulica de la Paix... Fran-
ciszek!

Franciszek

/: irracja / Stucham!

Duperron

Powiadano mi, czy panu podarować moją
obecności nie odbiera jakich listów lub
czy nie przyjmuję wierszy?

Winy?

Franciszek

Duperron

Tak, czy nie przyjmuje gości? -

Franciszek

Nie wiem, proszę pana.

Duperron

Yarbo, nie wiem?

Franciszek

Choćbym nawet wiedział, to bym parę usł
nie wypuścił! -

Duperron

Dobrze!

Franciszek

Pani Toupinet nie radzi odemnie bym się
gwałt jego iona.

Duperron / n. st. /

A jednak byliby się to przydało!

Franciszek

Czy pan mnie jeszcze potrzebuje?

Duperron

Nie, wynoś się, / n. st. / Już racynam iuda
gwałt sturbe, Dobrze!

Franciszek / n. st. /

Teraz racynam mnie bracia siępiega da
morego ... mity numer. / wychodzię,
cis!

Scena 14.

Duperron / sam /

Ten musi dwoć miedzić... gadyby skiać
wszystko wyśpicować! Ale co tć może
skieć udermie jubiler, którego nie
znam? Jakiś rachunek! / Kryła / [Kłóty
się od pana Duperron za naszyjnik & chra-
baczew rłoty & byłausam - 8254 franci
Co to jest? / Chowa rachunek do kieszeni /
Jakoś to, nie kupowałem nigdy naszyj-
nika & chrobaczewami! / / zglada kopertę /
A jest tu jeszcze list? / Kryła / [Pranowny
panie! Sędzi nasz & Julury rawiaada,
mia nas o raległej od lat 3 należności,
jakiż winna nam jest pani Toupinet a
wynoszącej sumie 8454 fr. Otóż dowie,
Pranowny, że była pani Toupinet jest
obecnie pariska, matryonka, udajemy
się do pana & proszę o rozpoznanie po-
wysiego rachunku. - Jeżeli pranowny pan
rachunku nie akceptuje, przepisemy
go równo na imię pani Toupinet, &
dając wprost od niej wyptaty należności
nam sumy. Racz pan przyjąć etc. / [Zawse
ten Toupinet! / [Kłóty i ja mam za nie
płacić! / O! nigdy! ani myśl! / Nas! -
/ [Dne kopertę i rura hawalki / Co tu pisać?
milerec czy miorie? Kadać wyjasnienia?
Nie, wół milerec! Tracęj miatoby się na
baerności, a lat będą mógł swobodnie je
sledzić! Ho! ho! niechwo spórbuję postępo.

wać ze mną, jak z samotnym! Kobaczyny! -
 / Walensyna rechodzi glebia / Ołós i ona! -

Scena 15. Pankiewicza
Duperron - Walensyna
Walensyna

No cóż, jesteś radośnolubny, mój synu? Nie by-
 tam zbyt wymagająca, roztłumacz się od-
 pręjszcie ze mną, do kościoła!

Duperron
 Dziękuję ci!

Walensyna
 Wskazywałam się nad sobą, wyglądałeś, jak
 ertowick, prowadzony na ruszanie! -
 Ale, nie gniewasz się na mnie, wsad praw-
 da? No, usciszkaj mnie!

Duperron / całując ją w sk. /
 Gabyś ty pnieciwata, moja Duszko, com
 ja się tu dowiedział.

Walensyna / patrując na por.
brat. / Miałeś rację, Kobaczynie, tu go dale-
 ko lepiej widzieć!

Duperron
 Tak, tak, / p.n.s. / Także, ona nie ma
 secretów fryzjonomii, eroto mistick, ... wrook
 niepoworny. To drimna, że ja tego dawniej
 nie dostrzegłem.

Walensyna / p.f.n. /
 Biedak! - niepowodniamu była może tak

spierając się z powolnym ramieniem
siedząc. - Ale to było nad moje siły. Nie
kocha samotności! - Przejdźmy kapelusze
i ongiście!

Duperron
Przejdźmy! Naprawdę?

Walendyna
A przyleci, gdy się spierający raz ujrzą,
sąsiedzi ich przypomniat Toupineta!

Duperron
[n. s.] Przejdźmy!

Walendyna
Na pewno, że to ciękawe, ile wy macie z so-
bą podobieństwa.

Duperron
By być może?

Walendyna
To jest prawdziwe, że wam mojemu ser-
cu. Przecież sam sobie: to drugi ten
Toupineta! równie dobry, przebiegły jak
ten.

Duperron [n. s.]
Toż nie głupi, nieprawda?

Walendyna
Tak, będą go również kochać. będą z nim
postępować jak z Landynem.

Duperron
Co?... co by mówisz?

Walendyna

Życie moje nie ulegnie zmianie i będę
tak szczęśliwy, jak dawniej.

Duperron / m. sk. /

Ona najwyraźniej kpi sobie ze mnie. / gl. /
Wien co, wracając do domu, przechodziłem
przez łaz i widziałem masę stusciustkich
i apetycznych przepiórek.

Walendyna

A to dobre, karkusie.

Duperron

O prawda, że one jeszcze bardzo mało,
i smiota wracając morina przepióreczka,
mi.

Walendyna

Tak?

Duperron / m. s. /

Ami dojecha! / gl. / Tak, tak, przepióreczka,
mi... przepióreczkami.

Walendyna

Jużi stornatam! /

Duperron / m. sk. /

Walendyna

Jaka ciekawość!

/ Franciszek wchodzi głębiej /

Scena 16.

Duperron - Walendyna - Franciszek

Walendyna

Zabien to, Franciszku! daj mi kape-
lusz i ekhojcie!

Duperron / m. s. /
Tę porzeczność!... jaka linia gebla!

Franciszek
/echo do Walentyny/ Oj panu panueta,
re to dziś właśnie mijają dwa lata, jak bie,
Oj panu Loupines.

Walentyna
O! laś, mój poezyczny Franciszku... nie
zapomniałam oświ...

Duperron / m. s. /
Co mi tam spiskuje?

Franciszek / Do Walentyny /
Od samego rana chodzę jak nieprzytomny,
mny... biedny mój pan!

Duperron
Franciszku, czy zbuletowałś wino?

Franciszek
Niech pan dziś niczego nie żąda ode
mnie, jestem bardzo przygnębiony. -
/wychodzi z otworami kapeluszu Walen
tyny/

Duperron / wściekły /
A! tego już bardzo, nie więcej dłużej...

Walentyna
Nie proszę nic nie żadam.

Duperron
Owiedź mi, do czego właściwie on tu jest?

Walentyna
To dobytek i wiecny...

Duperron

Jwi stymatem to piosenke i to spiewamy
pioner siebie, na rancie sonu. Ale mam
tego jwi po uory! To bydlę Dziata mi na
nierby. - Nicch sie wywosi na stamanie
parku... i to malychmiasz.

Walentya

Sebastyanie!

Duperron

Tak, na stamanie parku! Oblicz sie &
z nim malychmiasz i nicch go moje
oczy więcej ~~nie~~ nie widzę. Wernieniy
na jego miejsce prolera. -

Walentya

Prolera? Sebastyanie, posłuchaj mnie.

Duperron

Nic mi nie mów! - Tak chce, i tak być
musi. - Czy jestem tu francuz? Tak czy
nie? - 1. m. o. / Poverajecie, ja tu raprowa,
dre powadek! 1. wychodzi wściekły.

Walentya

Co za gwałtowność! - nigdy go takim
nie widziałam! Jakim tonem on się
do mnie odrywa? Co to jest? Arystydes
nie byłby sobie nigdy pozwolił czegoś
podobnego.

Walewski

Franciszek / wychodzi z siebie /

Tan Lebellier!

Walentya

A... notaryus z Tuluxy... pros'!
/! Lesellier wychodzi z portfelem & rokiem!
/! Franciszek wychodzi!

Mławska Scena XVII^a
Walentyna - Lesellier
Lesellier

Pani!

Walentyna

Proszę, chociaż pan usiąść! - /! siadają!

Lesellier /! n. o. /

Jak ja jej to powiem? Gdybym się mógł
wykroczyć o tej przykrzej misji?

Walentyna

Spodziewałam się panńskiego przybycia. - Tę,
dewszystkiem parwał pan sobie podrickować
na łaskawie przystane mi nocy.

Lesellier

Słownie do życzenia pani, wybratem róż.
ne przedmioty, należące do wyłączonego węd.
ku para kufel i nie mającej innej war.
tości jak pamiątkowa. - Stawiam się uary,
nie jest najlepszy wybór! - /! n. o. / a podać
wszystko surowej cenzure!

Walentyna

Alc racz miie pan objaśnić jakim sposobem
zapłatę się i tej prosytee Trybunału mus?

Lesellier

Trybunału mus?

Walentyna

Tak, utwozy na potleszian.. Toupines nie
grał na żadnym instrumencie.

Lecllier

Dolibog, nie wiem. Zrobiteur gtuoswa,
pynsytajac je pani.

Walensyna

Inceirnie, kardos' pan Dobrze postapil. -
Wyssaw pan zolcie, re aubor tych utworow
mieszka w tym domu. -

Lecllier

Aha!

Walensyna

Piedzo wyiej, twi nad nami.

Lecllier

[m. str.] Valory.

Walensyna

I przed dwoma tygodniami uotysnawny
swego walca, "Salone, rorkosre", grane.
go pweremnie, prosil o porwalecie owo.
kistego pochwalenia mojej gry.

Lecllier

A! nie mwie heje! [m. s.] To jwi folatizm.

Walensyna

Predstawitam mu mego meria, on nas
rapornat nos re swego piona, cravgiesce osobky.

Lecllier

Prepiorecker.

Walensyna

Odład widujemy sie hardco presto, grywamy raron.

ja z panem Valerym na 4 reze, a jego ro-
na spiewa duszy z moim mieniem. -
Lelellier

A! pan Duperron jest artysta!

Waldelyna
Tylko amaterem - lubo posiada bardzo pięk-
ny głos.

Lelellier m.o.
Dallym dwó, by być sriadkiem fudo,
bucgo koncertu.

Waldelyna
Wszystko, wisc jest jak najkpiej, jak pan
widzi!

Lelellier
Isłochie!

Waldelyna
A! tenar pamóimny o interesach! Czy,
morisz mi pan rachunki likwidacyi?

Lelellier
Tak pani. Opó'niłem się o ten rachek,
ale upowarmitab mnie pani sama
o tego, ofiarując się rekerekac', póki
mnie i inne sprawy nie wrenzą do
Paoyia!

Waldelyna
Naturalnie. Gdzie są te rachunki?

Lelellier
W tej łozie! Zostawis je tu - a pani precyzy
je prawdopodobnie, ja zaś rztane się na dwa lub trzy

Qui. - /: wsłaje :

O! nie, Walendyna
 przecież Leclerc chce te papiery brata.

Obawiam się, ^{nie} czy to Walendyna może być stęps?

O! nie nie szkodzi. Ja mam ci oświadczyć, że
 ukończę już najprędzej ten interes.

Tam do Djabła. Leclerc
 /: siada /

Walendyna
 Dziękuję ci panie, że wreszcie zostało ko-
 nystnie sprzedane.

Leclerc
 Bardzo konystnie, takowa pani, a o ile tam
 wylko było w mojej rękach. - Leclerc ~~oświadczył~~
 udzielił dokument, który panie, naj-
 lepiej objaśni /: Walendyna wyjmując papiery z kieszeni /

Stucham pana.

Leclerc
 /: czyte /: Leclerc interwiew Trysty
~~deser~~ Trysty

Walendyna
 /: czyte /: Leclerc interwiew Trysty
~~deser~~ Trysty /: czyte /: Leclerc interwiew Trysty
portet. Bredny prawy vich!

Leclerc

p. n. o. / Tabacynny, par go skrośce narwie!

Walentyna

Parujes go par, panie Lebellier.

Lebellier

meunasie

O! dostanale! miatau jwi porysinnu!

p. crylo / Primo. - Dom handlowy w Turynie
ulica szkolna N. 42 30.000 fr. Secundo:

Dewar, majajocy sie na skladach 8.225 fr.

Tertio. - Winiice w Brassact w Clo-
moreid 27.000 fr. p. n. o. / Dumba pelanie!

p. cryla glosina ale kardio przedko: Quarto. Villa
w St. Julien.

Walentyna

p. odriviana / Preprasana pana, nie ro-
kuniem.

Lebellier

Villa, taskawa pani, mata wilha sa
mieszku.

Walentyna

Jasto, moj mar miat wille?

Lebellier

Oy pani o tem nie wiadziala?

Walentyna

Nie, panie, nigdy mi o tem nie mow,
wit! I ma so la villa? Wszak mieszkam
w swoim domu handlowym.

Lebellier

Zarwycraj, ale pojmuje pani, ze od czasu
do czasu, w chwilach, kiedy potrzebuje od,

pozwalać po trudach pracy.

Walentyńska

Wszystko jedno, to go wcale nie tłumaczy,
nigdy nie było tego po prostu nie spodziewa-
ła! Otwierając, tak wreszcie i wreszcie. Ale
dlaczego tak przedtem nie posiadanie tej wille?

Lebellier

zapewne przez zapomnienie.

Walentyńska

Zapomnienie, brzojała lat 7. - Na ilej osza-
rowano tę wille?

Lebellier

70.000 fr.

Walentyńska

Do ?

Lebellier

70.000 fr.

Walentyńska / wyraża nie /

do ? 70.000 fr. ?

Lebellier

/ rywo / To bardzo przeciętna spekulacja,
znanowa panii, pan Toupinet rapita,
ci na nie tylko 52.000... many więc czy,
słabo cystu... 10.000, które.....

Walentyńska

/ wburona / Właściwa 70.000 fr., stwiasca
do chrztałowego wypracunku... / ancho /
To bardzo podziwianie! Coś dalej?

Lebellier / wypla /

Aminda: Umieblowanie sypialni Willi... hm... hm...
Walentyna

He?

Leclercq: niesłuchano;

28.000 fr.

Walentyna / wybuchając /

28.000 fr. na same meble? i to dla chłopi-
skiego wyposzywania? - A Woodrowatę z pew-
nością dwa razy tyle. Wówczas, kiedy mnie
mój panie, nie chciał kupić skromne-
go fortepianu. - Czy posiadacz pan spis-
nowy wchodzących do umiarkowania?

Leclercq

Do usług pani! / druga x leco /

Walentyna

Bardzo jestem ciekawa.

Leclercq / podając pa-

pier: / Hoje!

Walentyna / czyla /

"Laska w stylu Ludwika XVI. - niebieskie, bar-
wa srebrna. - Dla czego bardzo srebrne?
"Srebrny" jeszcze srebrny! "Fiancieri
i portyery do budowania". Do budowania?..
"Kłopot wyobraźniacza stary Dyane w sta-
pici, srebrny "to już try." Fortepian"!
A tego to rano! Widać nie sam miedzi,
każ w tym domu.

Leclercq

Przyjmował resztę przyjaźni.

Walendyna

A ruzsiera kobiety... nieprawda? kobiety?
no, odpowiadajze pani.

Lebeller

Wybaczy pani, ale pani pojmuje dobre u
jak trutnie i drastyczne polszenie ruz,
Duzo nie notaryus.

Walendyna

Kobiety! On pojmuje kobiety! a mnie
to nigdy w glowie nie porostalo! Nie
przedyskutowalam go nigdy, nie przesadza-
lam o nic! - /: porozumiewaj sie do portretu!
Ah! sy tobie, miedniku... Za karstym
wyjartem, ten rbrodnikow rapownia
mnie, ze opuszcza mnie i raleu, ze
rdala odemnie wyryc' mu trudno! A
je glupio, wiszytam mu! Powracat ruz,
kle rmiery, wysierierony, jak rby, na-
rzejac na trudy i stopoly! Pielegnowa-
tam go, piecsilam, dmuchalam i chu-
chalam na niego. A gdy, dricki mojej
troskliwosci przychodit do mnie siebie i
wypierat, powracat odnutobrey i nowym
raporem ist lam, do swojej willi. I ja go
stawiam na wior mchem drugiemu
merowi, rapowniau go, ze Trupinet nie
migt wyryc' boremnie, reomy sie nigdy
nie rostawali... /: do portretu! Ah! sy po-
trove... judam, nikoremniku! Ah! staho

mi. duszę nie!

Lebellier

Jeżeli pani prawi, to powróć na dni
kilka dla uspokojenia!

Walentyna

Nie, pokażemy to rurar... mam tego dosyć!
Daj pan! / bienie papier i eryla / Pasywa...

Lebellier / p. n. s. /

Teraz nastąpi palatna kolacja! ~~Crage~~
~~z powietrzu papoch ciarki.~~

Walentyna

Ah! korona rosyjskiego! O. nożnik!

Lebellier

/ p. n. s. / pro wi!

Walentyna

11.000 fr. na rusnie, 4.525 fr. na napelune.
3.212 fr. na perfumy i przybory toaletowe.
To wola o pomsz do x nicha! - Podaje
papier! Zwracam to panu, skreptu,
jz rosyjskie paissie rachunki i nie chce
wiecej słyszeć o tem.

Lebellier

Zasłonię się do ryczenia paiss-p. n. s.
poradkujac papiery! Daje mi się, że
to nie jest stosowna chwila, by jej oznaj-
mić, iż wyjechała jej...

Walentyna

11.000 fr. na rusnie! Wielki był czas,
reby się to rosyjsko stworzyło!

Lellicier / Stanisław /

Powrót do pracy panikapat.

Walentyna

Proszę pana ustnie, by pan Duperron nie
dowiedział się nigdy o spotkaniu me-
go pierwszego miera.

Lellicier

Albo panu być zupełnie spokojnie, co do
tego.

Walentyna

Toby go mogło radzić do pojęcia w ślady
swojego poprzednika. Lty wyjazd bywa tam
razem.

Lellicier

Przyjechał panu zupełnie dyskretnie. Panu
mam rację.

Walentyna

Lognam pana.

Lellicier / m.s. /

Specimen się, jak myśl. A to miła kon-
ferencja / wychodzi /

Scena 18.

Walentyna. Franciszek

Walentyna

/ biene jadis przedmiot, biuro, i siera-
nie w portach. / Mar by tobie! A to sobie
rozkupit re mnie! O! wstępnym meżem mi war-
ci siebie. to jest nie nie waci! Kłó-
mi towar pacy, re ten Sebastian re swa

X

Dobrodusne mima, ... P. Droni! Teraz już
nikomu nie wierzę... nikomu! W ha-
dym razie dostatać Dobro nauczki, z kłó-
są nie umienkoma stworzyć na prz,
słuch.

Walenty

Franciszek / wehodzić pra-
wej! Pani Droni?

Walenty

Poprosiła pana.

Franciszek

Pan wyszedł, prosiła pani.

Walenty

Chyba przeszedł?

Franciszek

Nie wiem, prosiła pani.

Walenty / n.s. /

Przedewszystkiem, roblemy poradek
w domu! Nie chce, by mi otworzył przy-
jmuje tego obrydlivego Teupinela.

1. gt. / Franciszek!

Franciszek

Stucham.

Walenty

Spakuj swoje rzeczy i wywoś się stąd.

Franciszek

Pani mnie odjechała?

Walenty

Zatępsze mowę, lecz jaskółce rzucając do
tego. -

Franciszek

A ja myślałam, że spędnę ostatnie lata życia w domu pani i mego powołania, go pana. — Przepraszam cię!

Walentyna

A prosiła, by lubiła ten portret?

Franciszka

Przepraszam cię! O! pani!

Walentyna

Wierzę, że go i sobie.

Franciszek

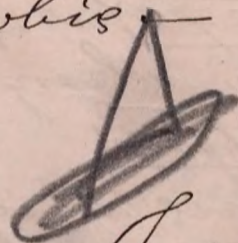
Ten portret!

Walentyna

Daję ci go, na pamiątkę. — J. n. s.! Na wszelką potrzebę. J. wychodzi z tu lewo!

Franciszek

J. ustąpił, patrząc na portret, do partii matki, zrobie

Kasztan

Kamień obelisk Ist

Akt 2

Tuż samą okolicą, co w akcie I^{ym}

Scena 1.

Franciszek Walentyna

J. za podniesieniem rąk, Franciszek kryje ubranie, które przypomniał sobie w pierwszych chwilach. — Walentyna wychodzi lewo!

prywatny plan!

Walentyna

A!... Franciszek! Nie wiesz, czy pan już po-
wócił?

Franciszek

Nie jeszcze, proszę pani.

Walentyna [n.s.]

Czy on mógł pójść? Dlaczego wyszedł? Nigdy
nie wychodzi przed śniadaniem. [gt.] Aha!
Łojego surdut... róbmy małą rewizję. [rewizja]
Drogi Nicotynie, mającej kilka nie nie ma-
cych przedmiotów!

Franciszek [n.s.]

Wyluch, radosci!

Walentyna

Sparować swoje rzeczy Franciszku?

Franciszek [wskazuje na
lewo - w drugim planie] Gdzie, proszę pani,
mój kuferek stoi tam, u korytarza.

Walentyna

Kiedyś tak, to możesz się nabierać. Napisać
ci doktor świadectwo.

Franciszek [wzrostu] [wzrostu]

Dobrze, proszę pani! [wychodzi] [glebia]

Walentyna

Małemu papier - jedni kieniu polta meria
A to? rachunek... Burmistrz jubiler, ali-
ca de la Paix? Jubiler? [ryla] Walery się od
paua Duperron na naszyjnik i chłabaszory

stolych & bylantami - 8.250 fr.!! Co? co? co ta
ma macye? bylanty.. Fla kugo! Czy i leu
ma ranniar wsłepuwać w ślady Foupineta? Oho!
nie, tego, mój panie! Nie dam się powódznie
wywieść u pole. Walewski - wolira

Franciszek - swaca & walira
Jestem gościem, proszę pani.

Walentyna

Dobrze, raczciej! - idzie do biórka i pisze

Franciszek

Wadejmuję portret Foupineta ze ściany i niesie
go na front sceny - m. s. Chudzi... chudzi... mój
Dobry panie... wyrzucają nas obu... Ale ty nie
opuszczaj mnie, pojedziesz ze mną w środku,
gdzie mnie losy poniosą. / okryja portret & płacze /

Walentyna

Ma tu świadełstwo i 200 fr. wynagrodzenia,
prócz należnych ci usług.

Franciszek

Dziękuję pani.

Walentyna

Ja się wcale nie gnuśwam na ciebie, mój cie.
Dny Franciszku.

Franciszek

Au! ja na panie! Wiem dobrze, jaka to re-
ka padła mi serce dotkliwy! Fla! son-
dno! Jeżeli jednak pani portrety się kiedy
& powiem....

Walentyna

Do ty gadar, Franciszku?

Franciszku

O'ja mam przerwic, że to nastąpi. A wtedy,
niech pani tylko krocze na mur, a wnet
zjawimy się tu obadwaj. Przemawaj na prośbę!

Walentyna

Wegnam się, mój Franciszku.

Franciszek

Zanim oddale się rano, chciałbym jeszcze coś pa-
ni powiedzieć, coś, co ja osobliwie dołączę.

Walentyna

Możę, słucham...

Franciszek

Try pani nie kłamaj, że pan ma się ku
pani Walory?

Walentyna

Umarz się jaśniej!

Franciszek

Proś nie dalej, jaś niegdaj!...

Walentyna

Proś?

Franciszek

Około był w tym saloniku i pan mówił do
pani Walory...

Walentyna

Proś mówił?

Franciszek

Mówił do niej, śpiewając, aby nie zwrócić
uwagi. Ale ja dobrze rozumiem, co rozumiesz.

" Chodzi jedyna, w puśrodek cieniu
 Ukolysem się w marzenie."

A ona odpowiedziała mu łakie śpiewając:
 " Kochasz, spieszmy się do droje,"

Gdzie splecioną liści wroje."

Walentyna / p. n. s. /

Jasni on głupi.

Franciszek

Mnie sam nie posili, ale rawore.

Walentyna / p. gt. /

Oni śpiewali Duet, mój Franciszku, A nie
 raworzyłeś czego innego?

Franciszek

Ne, ale jak tylko coś spóźnię, Dam pa-
 ni ruci natychmiast!

Walentyna

Proszę odchodzić?

Franciszek

Zgodziłem się na tożaję do praiswa Walory-

Genere stoiszko, uwaram sobie na świąty ob-
 wiarok uprzedzić prawni, że pan je siępieguje.

Walentyna

Mnie?

Franciszek

Przed swoim wyjściem pan rapysgnął mnie,
 czy pani nie przyjmuję przychadkiem, jawnich
 panów w czasie jego nieobecności.

Walentyna / p. n. s. /

A! Jego już za wiele! - pewiaros się mnie siępie,

gować? On, co kupuje naryjński byłanki,
we! Sada tego? Zabaerymy, mój panie, w ja-
ki sposób wykreślić się z tego i jak usprawić,
dlaczego obecność tego rachunku. Albo nie, le-
piej kamilerce! - Skomponuję na przedzie
jaka historyjkę i nie dowiedzi się niczego. -
Pójdę sama do jubilera. / wychodzi pierwszemu
planu na lewo. /

Franciszek
O! Sąd! wyśmienisty, płomienie nie dłu-
go wybuchnie! A teraz w drogę! - / do portre-
tu! Chodź, mój drogi panie, ... idźmy do
Waleryjki... / biegnie pośrodku lewej, środkowej, a wa-
leryjki, i rabiniera się do wyjścia. - Duperron
wychodzi szybko głębiej!

Scena 2
Franciszek. Duperron

Duperron
Ach! do ty, Franciszku! Czy kapitan Mathieu
nie powrócił?

Franciszek
Nie, panie!

Duperron / w. o. /
Oczywiście! / stawia kapelusz na koresle! /
Co to ra wolira?

Franciszek
Mój, proszę pana. Upomnę pański Dom.

Duperron
Słucham, skąd, że tego już dawno nie robi,

teś! Ale co by tam robić... a wlezy mój przyjacielu?

Franciszek
Pracownicy przedłożenie mego dawnego pana.

Duperron
Portret Taupineta!

Franciszek
Tam mi go darowała!

Duperron
Dobrze, Dobrze, zatrzymaj go, niech ci służy! -
Co za pyszna myśl.

Franciszek
Jeżeli pan radzi tego, to mogę porozmawiać z nim?

Duperron
Nie, nie potrzeba, do widzenia!

Franciszek
Dziękuję panu, że mi nie podaje ręki, ale tak jestem obciążony.

Duperron
Oriet! Oczekaj - podam ja ci co innego! / Chce go kopnąć, Franciszek wymyka się winnie /

Scena 3

Duperron / sam /
Niema sposobu oduriania tego niecierpliwego Mathieu... Gdzie on u diabła przeszedł się gościć? Wstępować do wszystkich pobliskich fryzjerów, nigdzie ani śladu. Należałoby odwieźć go osobiście na Dworzec Orle.

anielski a potem wprawić do wagonu... byłby
to jedyny sposób ucieczki. Ja sam
wyjechałbym pociągami do Szwajcarii lub
Fontainebleau... a Mathieu odwiedziłby
crasem do Algieru żeby swoje kontynentalne
gaskie... W tam się uwróć, naprawiając go tu!...
do tu wymyślić, by napoleona spotkać
się jego z moją ręką? Już ja robaczy, nie
odjedźcie; porostanie w Paryżu, a wtedy rozpo-
cznie się do samu, co na Toupineta... a ja tego
nie chcę!.. Ah! do licha!.. mam spoić i lo bar,
do prosy, napowiadając go do restauracji.

J: Walentyna uchwyci z lewej pierzei zym pla-
nem, - uwróć do wyjścia

Scena 4. Bankier

Duperron - Walentyna
Walentyna

A... jesteście narcie!.. Kładzie przewracasz?
Duperron

Ja?

Walentyna

Tak.

Dwonek

Duperron i. n. s.!

Dwonek!.. to Mathieu!.. Sam do licha!..

J: patny puer Dwonek głośni Nie, niema niczego.

Walentyna

Kogós wystrzyjesi?

Duperron

Nie, radawato mi się, że ktoś Dwonek.

Walentyna

Czy spodziewasz się tego?

Duperon

O! nie, bynajmniej! / muci / Tylko Matkiewicz!... Wi-
taj Druku! / m. n. s. / Ani drgnęła! / muci / Ah!
Matkiewicz! / m. n. s. / A lozownia kwieci!

Walentyna

Nuż sobie, żeby miśniać odpowiadać na mo-
je pytania! Gdzie wychodzicie?

Duperon

Miałem interes!

Walentyna

Gdzie, jeśli tak.

Duperon

Czy atungo jeszcze bedziecie się kawieć w rodzinie,
go śledzić go? Wiesz, że nie lubię wszelkich in-
dagacji.

Walentyna

Ja tylko wsłuchuję w Twoje ślady, a ty jednak
rośniesz, że mam na twoim ładku... by wstąpić,
mnieścać stwierdzeń w moje sprawy.

Duperon

A! ten idjota Franciszek wypatlatił ci?

Walentyna / napalajac się do
puszki / Wiesz ty śmiesz mnie poradzić?

Duperon

Przepraszam, ja...

Walentyna

Ty, którego mogę zmiatać jednym słowem!

Duperron

Szwonek

Amiariyć' mnie? Ciężkośm bardzo... / n. s. / No,
teraz, to on, napewno. / i: s: i: i: z: a: g: l: a: d: a: p: r: e: z:
dn: i: w: g: l: e: b: i: /

Walentyna / n. s. /

Jeszcze? ... on sam wo' jest.

Duperron / n. s. /

Nie, to wstracham się dowiedzieć.

Scena 5

Szymański

Cix sami: Józefa

Józefa

/ w: r: e: c: h: o: d: r: i: z: l: e: w: o: j: / Proszę pani, w jadalni
pokój, dwie syby są r: b: i: t: e: ... gdzie mam usiąść?

Walentyna

Tutaj?

Józefa

Dobre, proszę pani, / s: p: r: o: s: z: a: c: e: s: l: o: t: u: /

Walentyna / do Duperrona: /

Bedziemy jeść śniadanie w salonie.

Duperron

To mi wszystko jedno, nie będę na śniadanie,
nie, idę do restauracji.

Walentyna

Ah!

Duperron

Tak, do restauracji.

Walentyna

Sam?

Duperron

41.
Nie, z przyjacielem.

Walentyna

z tego nawiązkę?

1. Loreta wychodzi z lewej 2. planem:

Duperron

Thi!.. hm!.. Robert!.. nadyma się Robert...
nie masz go?

Walentyna

Albo go proram... przedstawić mi go... i pójdę
z wami na śniadanie.

Duperron

Niepodobna!

Walentyna

Albo dla czego?

Duperron

Dla tego... Dla tego, że to nie możliwe, ja
sam tylko jestem raprozwany...

Walentyna

Ha!.. Indus!.. niech i tak będzie!

Duperron p. n. s.

Kochasz niedowierzać moim słowom! p. n. s.
Jest wiele, do czego wychodzą... Gdzie, jeśli
wolisz spytać!

Walentyna

Mam interes.

Duperron p. n. s.

Co za ciekawość! p. n. s. Czy stługo rabawisz?

Walentyna

Tętno w sercu a więc i gościnę! Czy masz coś

przeciwnie?

Duperron ^{z masy} Trymauska

O! nie, bynajmniej! Wychodzi, doskonale.
1. Łoreta powraca z lewej 2. płaszcem z talerzami
i serwetą i t. p. i nadrywa do stołu!

Walcutyna

1. bierze kapelusz Duperrona; Łankus ma złuch
wszystkie jego kapelusze i robaczyny, czy
wyjdzie! Wychodzi głośno!

Duperron

Oby tylko nie spotkała się z kapitanem... byt-
by łatwo przeszedł! Może on właśnie wychodzi
na schody. 1. patrzy przez okno! Czemur ona
nie wychodzi? Połec na dół i leć era,
sewat na kapitana u adwokatów. Tak,
to będzie najlepiej! Tym sposobem, jest tylko
Matkiew zjawić się! Ale gdzie u diabła,
mój kapelusz? Łoreto, nie widziałas mego
kapelusza!

-Łoreta-

Nie panie!

Duperron

Widawato mi się jednak, że potrzytem go tu, ucho-
dzą? Wznie, imy, niema rady! idzie na lewo

Łoreta 1. nadrywa!

Co im się dziś słato obajgu? Łyżka serykła z sa-
kiej zgodnie ~~Duperron~~ dnoć! Alas! dnoć!
1. idzie stronę i powraca z brzo-

Trymauska
scena 6^a

Józefa Anicla pórniój Duperron

Anicla / p. n. s. /

To mi dopiero spotkanie! / gt. / Wypani i domu?

Józefa

Tani wysła, ale pan jest w swoim pokoju, pójdę
go uprzedzić. / wychodzi i planem na prawo. /

Anicla

Dobrze, powiedz panu, że mam się go o coś
zapytać! / Wnio do stua imię ciebie / Kapitan
Nathieu! Nie spodziewałam się uprzedzić go
znowu! Ale udało mi się wymknąć przesłi-
wie... / patrzy przez okno, kryjąc się za firanką. /
Obserwuje na foibe. / rozgląda się na
moysskie strony. Dziwnego doznawa-
nia, gdy mnie narwał, / przebiegła! / tak
jak ra dawnych czasów... w Tuluzie! - Tu-
kaj, oukaj, mój przyjacielu, na nic się
nie zdało, bracieśś na próżno! / wyjdzie
je młodzi / Casy figlów i miłosnych awan-
turek już minęły. - Teraz jestem meratka, po-
warim, i przesława - i to mi wystarcza! / Zobacz
my, czy czego nie przypominałam na drisie /
sy mierz. / Ledy - obalawane, knesta przy-
muse, od łapicera, / ranian odnieść lot
brat Toupineta, który drymat od dwóch mie-
siecy u siebie. -

Fiszet - Izmańska

Duperron / wchodzi i planem

z lewej, za nim Józefa / Posuńmego kapi-
luna, potrzebuję go natychmiast. -

Josefa
Dobrze, proszę pana / wychodzi / planem - na lewo /

Duperron / m. s. /
A... pani Valery... Spóźniła się!

Aniela
Przebiega mi pan, panie Duperron, czy państwo
istotnie odprawiliście Franciszka?

Duperron
Tak jest.

Aniela
Teraz to, jeśli woho niedzie!

Duperron
Czy panie to interesuje?

Aniela
Proszę, mój mąż zgodził go na lokaja... Coż pan
na to?

Duperron
Sądzę, że nie pobejdzie u państwa i sygo,
Dnia... jest tak leniwy.

Aniela
Doprawdy?... a czy uccierzy przynajmniej?

Duperron
Zadaje mi się, że tak.

Aniela
To najwazniejsze. Nie zapomnij pan, że mamy
spróbować duet przed obiadem!

Duperron
Oho to ściebie?

Aniela
Tak!

Duperron

Pani już odchodzi?

Aniela

Nam jeszcze musi rażać, pan wiesz, że będzie
my dziś wieczorem tylko z matką i córką.
nie więcej niż 20 osób... i to przeważnie
dżentelmeni, kochanków, młodych!

Duperron

Tem więcej będzie obawiat popisu przed
tą powagą i analityczną, to nie baw się...
wolałaby, że dziś nie jestem przy głowie.

Aniela

Kochaj pan spokojny, będzie się spisywał jak u
miot! Nie urobisz, kochany panie Duperron,
jaś wielką wysiadać nam przy
stęży... W Pażyu zaś trudno się dać
się pomać!

Duperron

No, nie tak dalece, jeśli się tylko posiada istotny
talent... a tego Valeremu odmówić nie można.

Aniela

Naprawdę? Pan to mówisz na ^{serio} ~~prawdę~~? Jeśli
pan miły i powściągliwy. - Do widzenia, Dzieńku,
je - raz jeszcze. / wychodzi głośno /

Duperron / odpromiastojac się /

Chciej mi pan wienić, że zawracam na jej
ustęgi. - / powraca i wola / Torefo! Torefo! miej
kapselun! / stwierza drzwi z lewej i plan / Co?
co mówisz? / wychodzi /

Czapłuske

Aniela /: powraca i wchodzi:/
Kapsla na schodach! nagle, że mnie
nie widział. - gadamie sposobem dowiedziat się,
że mieszkam w tym domu? Uciekajmy kuchnię,
nowi schodami? /: wychodzi:/

Loreta

Szymanska

/: wchodzi z lewej strony - wraca Duperronem:/ Ale,
proszę pana, jestem kucharką, a nie pokojową,
bo, ja nie wiem, gdzie są państwo napoje?
/: Duperron Szymanska

Duperron
Dziś otworzył... /: Loreta wychodzi i gębia:/ Oho
jedyną fryzury na głowę, jakie miałem.
/: Wchodzi ciara, czołga, jakie Szymanska:/ Nie
pudobna, trzeba się ludzom pokazać u siebie
swoją! - Szymanska

Duperron - Mathieu Loreta
Mathieu

/: wchodzi i gębia:/ To ja - czy nie spóźniłem się?

Duperron

Nie, stoisz nieopatnie na ciebie. chodźmy!

Mathieu

Gdzie?

Duperron

Do restauracji.

Mathieu

A to na co?

Loreta

Proszę pana, śniadanie galare.

Mathieu
A si ratem śniadajmy.

Duperron

Nie,ujemy lepiej w restauracyi. Najpierw
nie mam porządnej usługi, właśnie dziś od-
prawitem sturca.

Mathieu

Nie nie szkodzi! Zaproszę mnie na śnia-
danie do siebie, więc nie myślę włożyć się
po restauracyach. / Do Lorefy / Podawaj śnia-
danie!

Lorefa

Dobrze, proszę pana. -

Duperron

Tylko ryba... nie marud! / Lorefa wychodzi -
n.s. / Musimy zjeść śniadanie, razem Wa-
leczyna porroci! / gt. / Percinny Mathieu!
Jakiś się ciębie, że cię znów widzę! Coś. Nie,
Oy, nieśledy, na łach protko. Poopresmy
się ze śniadaniem, gdyż nie chciałbym,
abyś się spośnit pręce mnie na pociąg.

Mathieu

Nie pilno mi wrata, nie jadę już.

Duperron

Co?... nie jediesz? A ta kobieta, do której
śaś spierzył?

Mathieu

Pani Toupinet?

Duperron

Tak, nie jednoraz już do niej?

Mathieu

Nie mam czasu.

Duperron [n.s.]

Nowy projekt [pł.] A to czemu?

Mathieu

Ah! mój kochany, ileż by wiedział, jak jest
stanie przestępcy! Nigdy nie uwolniony,
co mi nie przeszkadza.

Duperron

[n.s.] Czy tam równo nowego?

Mathieu

Tędy chodzą, gdy siedzą do ciebie, zgadnij
z kim się spotkasz? Is to u niego?

Duperron

[n.s.] Jest... z moją żoną!

Mathieu

Z przepióreczką!

Duperron

[n.s.] A co, nie mówisz?

Mathieu

Z moją siostrą przepióreczką.

Duperron [n.s.]

Do kwóset milionów!

Mathieu

Czy by na to, mój stary?

Duperron

Ja nie... Czy mnie to może obchodzić?

Nathieu

A widzi... a ja pochlebiatem sobie, że to ci
sprawi przyjemność. Ja zawsze miałem radość
moich przyjaciół.

Duperon

Przedewszystkiem - czy ty jesteś pewny, że to była
ona? Bywało podobieństwo tak różne.

Nathieu

/: pomyłka /: Mówiłem ci.

Duperon

Władim razie... to rzecz inna. /: n. o. /: Co ona
mi powiedziała. ~~Nathieu~~ Wiesz czego się dowiedziałem?

Duperon

Boże! jakobyś nudny ze swojemi zagadka-
mi. - Skądże mam wiedzieć?

Nathieu

Wystaw sobie, Toupinet umarł!

Duperon

Tak... i coś dalej?

Nathieu

Wiesz tyś wiedział o tem?

Duperon

/: z gniewem /:
Wiedziałem, wiedziałem, nie, nie wiedziałem.
Wiem teraz, skoro mi to mówisz. Mówi-
łeś ratem, że Toupinet umarł!

Nathieu

Właśnie.

Duperon

A ja ci na to odpowiedziałem: „tak” - nie prosta

nie mogłem porzucić „nie.”

Mathieu

Do pierena! nie w tegim Driś j'oles' bu
mone, jaś uwiam. ~~Mathieu~~ ^{Mathieu} wchodzie le,
wój 2 plan, niosąc przegraski i nuropatulę!

Torepa & 20

Snadanie na stole!

Duperron

Stwierci, Robertcie.

Mathieu / wglądając się do slotu!

Robertcie? Co za Robert? Czy to do mnie mi,
wites'?

Duperron / odprowadzając go na
stoone: / Czy nie bedrici miś nic prze,
ciotko temu, że ciś będę narywał Robertem?

Mathieu

Dziwi mnie to, w każdym razie!

Duperron / wskazyując Torefe

Wzdrisi, to pner wgląd na moje Ducharkę,
która, straciła niedawno ukochanego bra-
ta, mienisz Mathieu. Chce jej oszczę-
dzić przykrych wspomnień!

Mathieu

Przednia Driewergna! Zysoda, narywaj mnie
Robertem, jeżeli ciś tak wygodnie.

Duperron

[m.] W każdym razie, iona moja شوخی py-
tala Torefe, nie Driwisie się niczego. ~~Left~~
Aradem Robertcie do slotu i spieszmy się.

Mathie

Mówiliam już, że mi terazSCALE nie pilno! - 46.

Duperron aha bardzo wiesz
/m. of ~~Wiem~~ ~~Wiem~~ ~~Wiem~~! /: Pradzijs Do
stata. Duperron podaje pokłes potniszki Ra.
pilamowi i muna go do spisszuego jedzania.
Nie, nie jedr przeszedł? Trefo! rablen pora-
kaski! /: Podaje Trefio!

Mathieu
Jasło! dla czego? Ale ja jestem głodny,
bardzo głodny nawet!

Duperron
To właśnie pruje apetyt.

Mathieu
No, ale gdzieś trochę kawa? Czy nie rasiebiecie
narem z nami do smiadania?

Duperron
Nie, wysita na miasto.

Mathieu
Mocno rzuca, gęsi potwornich goverekich pochwa-
tach, pragnąłbym przesore ja pomać!

Duperron
Proszę się bardzo, nie nie jeń...

Mathieu
Towiem.

Duperron
Tyż Rebercie - nie nie pijer!

Mathieu
Incewnie, kurapostwa roysmichnida!

Duperron
Nie mającej logo, kanadło wysuszone. -

Terefa / n. 2/

Bardzo przeprasza.

Duperron / / do Terefy /

Kabier kurpatwo.

Mathieu

Gregor nie chce iść? Jakbyś jeszcze
chciał kamatać.

Duperron

Kiedy jest nie dobra.

Terefa / n. 2/

Nie dobra?

Duperron / do Terefy /

Gregor chce już kotlet? podawać dalej?

Terefa

Lazar, proszę pana. / wybierz na lewo
2 plan /

Duperron / n. 2/

Try nadranse na drunasto.

Mathieu

A wiesz już dawno umarł?

Duperron

Kto?

Mathieu

Toupinet. - przed dwoma laty.

Duperron

Ala, jedzie. proszę! / nalewa mu wina /
Włocławek, beczka mógł postać woda,
we po nim!

Mathieu

O! nie, co to, to nie... Drobkuje! nie ma głucho! Zresztą, una wysita powłócznie ra mar.

Duperron

A... przewidziata si to?

Mathieu

Tak, poślubita janiego! idjole!

Duperron

/...rociwszy:/ Doprawdy?

Mathieu

Co ci jest?

Duperron

Mnie? nie! Cjre, wcale nie przejmuję. Lorefa /...wracając z duperron/ Dymański
parteleu! O partel. mnie ten przyrząd. partel
mnie nie będzie wysuszoney.

Duperron /...m.s./

Lajola! ja jestem idjola!

Mathieu

Dobrze, co ra wspaniały, przepyszny powstos.
cy & sruflami?

Duperron /...przedając mu/

Tak jest, & sruflami! Sture ci, by smaczno, dosyć?

Mathieu

Ni mało, drobkuje ci!

Duperron /...oddając partel Lorefio/

Zabieraj partel!

Lorefa /...m.s./

Orego mu tak pilno? /...wychodzi na lewo/

Mathieu /...patrac na uchylającym pase/

Łotem / Ory u ciebie łosi xwyoraj, ie nie Dobie,
ra się x półmiska?

Duperron

Bynajmniej, ale wracaj fylałem si się, ory
masz Dęsy? - Odpowiedział: tak.

Mathieu

No wie... nie odpowiedziałem na pytanie.

Duperron

Kiedy - to naprawdę, nie wiadomo, czego się
łymać x łeba. - Jednocześnie, to miew nie je,
Dzien, raz nie słuch, drugi raz słuch -
pasłetu. - Istna chorożewka! Pierwsze,
nieprecie wiedzieć, czego właściwie sądasz?

Mathieu

Nam kurwó wiadomości, Duperron, ie
jesteś niebyst uprzejmy.

Duperron

Ale, ja to mówię w swoim własnym in,
teresie... pasłetu to bardzo nie stracona
niez, zwłaszcza dla siebie... No, pyrie - pro-
szę. - p.n.o. / Żeby się radławił! ~~Wstąpił~~
nienie / To ona! / wstaje /

Duperron

Mathieu

Spędziewan się waga?

Duperron

Nie. - p.n.o. / Ona! Tem gorzej! ralarasuje ję
w łuchni! / Wracaj - słuchera drzwi - w głębi mo-
wi ra seenu / Nie, nie, to nie łubaj? Piętro
wyżej! / wracaj / Co ra głupi naró si postan,

cy, nigdy nie liera, autuésoli! / patnac na
Matieu / a to bydle je, jak najete! / parby ty.
 Dwiec nie nie jezt mriat w usdach! / siada
na daronem mijeju. /

Matieu

Tobie sie nie chce jeść?

Duperron

Wcale, przytem ja sam nie jem, to nie
 moge patniec na jedacych! Czy ty nie dorna,
 jezeli tego uczucia?

Matieu

O! dla mnie, to rzecz obojętne.

Duperron

Tomiduenie nerwowe... Darnaje nawet
 pewnego rodzaju obrydzenia.

Matieu

Wiec nie patrz, skoro ci to przeszkadza. - Lko-
 do tylko, jezeli mnie wpisow o tem nie upne,
 Dzit, nie bylbym przyszedl do ciebie na s'mia-
 danie. Jezeli sie naprawa kogos, to nie po to,
 aby mu wyliczac swe wady i diaboliczne, do
 dyabla.

Duperron

Sedze, ze nie powinno sie robic sereno,
 ni, ze slawom przysciolmi.

Matieu

Ah! wracajac do rzeczy... wystaw sobie, ze
 prosiu prepo'veerki o uarnaczenie mi
 schadki.

Duperron

A... c'è una?

Mathieu

Odmówiła!

Duperron / proadec'ie /

Czy byś mógł?

Mathieu

Nie chciała mi nawet przedstawić nazwiska,
ka swego męża, ani udzielić adresu.

Duperron / n. s. /

Uff! oddycham!

Mathieu

Skony stała srebrówka z chrzylowego natch,
ku i rzućta mi garść i tłumie.

Duperron

Chce napisać pismo do dawny tryb życia
i stać się poradą kobiecie. -

Mathieu

Aha! wiesz czemu! - Ma po prostu innego
kuchara i baba.

Duperron

Tak sądzisz?

Mathieu

Naturalnie! - No 'ko' xuan ja ja dobre. Zresztą -
sprawdźmy to skrótem, ona musi mieszkać
w tych stronach, odnajdę ją łatwo! Zaraz po
zmiadaniu, rozpierzynam poszukiwania...
dopomóż mi, nie prawda?

Duperron

A eate przyjemnosćis. -

Mathieu

To nie potowa długo! Ja muszę odszukać moją
urowę prezydentów.

Duperron

Ha!... spróbuj!

Mathieu

Nie wierzę mi? Kiedyś, wstawiam się
z sobą o 25 godzin, że przed upływem tygodnia
będzie moja - chęć?

Duperron

Zreszdy nie wstawiam się nigdy.

Mathieu

No. o 10 godzin? zgoda!

Duperron

Daj mi proszę!

Izmańska

~~to jest proste satale!~~

O to jest satale!

Duperron

Nie potrzebuję! / do Mathieu! / Oliwa onna.
nie gorąca! / do Jurefy! / Podać nowe!

Mathieu

A ser?

Duperron

Ser? nie jadam nigdy sera! / wstaje!

Jurefa

Tak, proste pana, przecież jest...

Duperron / groźnie!

By wiadziałś że kiedy ser? powiedz! / Podać!

kawę do mego pokoju. / oskaruje stowi i 2 planie /
i prawej /

Loreta

Dobrze, proszę pana! / wychodzi 2 plan na lewo /

Nathieu p.m.s.

Primo śniadanie! / gt. / Wieg bedriemy pić
kawę w twoim pokoju?

Duperon

Ory się to drimi?

Nathieu

Oremi nie tu?

Duperon

Prawda, że ty powracasz wprost z Tenkinu...
Zastanów się, przecież to starsi jak śniad.
że kawy nie podaje się nigdy w stołowym po-
koju!

Nathieu

Ale my jesteśmy w sali.

Duperon

Tak, bo w jadalnym pokoju wiata sryby pory-
biał... a przecież śniadanie jedliśmy w sa-
li, zatem powinniśmy pić kawę w gabine-
cie... sam rozum dyktuje.

Nathieu

Rub so chiesi, morysko mi jedno... chodrigtis,
nie obo, aby nawa i kowid były dobre..

Duperon / wychodząc go Ru

Dowiem się prawej - 2 plan / Mam wyborny
koniak!

Nathieu

Tem lepiej, gdyś raaje mi się, że trochę za przedko
jadłem... Sares' mnie naglił. **Drzewicki**

Duperron p.m.o.

Teraz do una! /: wypychając Nathieu / Teraz tam!
proszę... sturę ci nadychnąć! /: wypycha go do
przekaju i ramyka drzwi na zewnątrz / Teraz kryje
sobie rybko, ile ci się podoba!... ja symrasom
ratalwie się z rone.

Graszo
Scena VIII.Duperron - Valery - pośniej NathieuValery

/: wchodzi głośno z bulochem w ręku / Kochany pa,
nie Duperron!

Duperron

A lo pan, panio Valory!

Valery

Zena moja mówiła mi, że nie jesteś pan Driś
przygłowie!

Duperron

Hm!... hm... tak sobie...

Valery

Półknij pan s'mierie fajno, a jeżeli jedlow nie
pamięcie, przeproszę drugiem. Moja iena od rana
sam nie bery.

Duperron

Dobrze!

DuperronValery

Ah! te niesrozesne nerwy! Czy mierz pan, że już

mam trema.

Duperron

Dawaj's pan, ale przyjaciel czeka na mnie w tym pokoju... porozmawiam...

Valery

Proszę bardzo żadnych ceremonii. Do widzenia! przyjdziemy tu na próbę jenerałów.

Duperron

Jedną za kulis
Zawszem. / Mathieu ustępuje obywateli Druwi /

Valery

Przyjaciel prawni niecierpić się...

Mathieu

/ za drzwi / Coś dziwnie koncept ramykać mnie na klucze! Duperron! Duperron! / wali w drzwi /

Duperron

To by było głowę wysadzić Druwi! / olwierca Druwi.
Mathieu wchodzi / Gregor świat stukasz?

Mathieu

Aby wronu, u diabła, ramyran Druwi na klucze... A...
Valery!... jeżeli się nie myle?

Valery

Co? widzę? kapiślan Mathieu!

Mathieu

Jakże się miewasz? widziałem się ostatni raz przed trzema laty! Jakże radzisz?

Valery

Przebijaj, tymczasem się nie ile!

Duperron / n.s. /

Osi się moja!

Valery / n. s. /

Oj! żeby się tylko nie spotkał z moją siostrą! brat
~~nie dotychczas nie na żarty w Tuluzie.~~

Mathieu

Pan mieszka obecnie w Tuluzie?

Valery

Tak, to jest chwilewe spotkanie... regnam! / do Du,
 perovon, który go odpowiada: / Nie mów panu nic,
 że mieszkam w Paryżu!

Duperron

Placęgo?

Valery

Opowiem to panu później. Do widzenia! / wy-
 chodzi głośno:/

Scena IX

Duperron. Mathieu

Mathieu

Kuś Valerego?

Duperron

A ty?

Mathieu

Ja widywałem go w Tuluzie, w Foufincelów!

Duperron

Ah!

Mathieu

Może niecierpieliśmy się.

Duperron

A to czemu?

Mathieu

Byliśmy rywalami!
Duperron

Rywalami?

Mathieu

To jeden z kochających pani Toupinet!

Duperron

Im się ten takie? Boie! ... Boie! ...

Mathieu

Nie osłepiać jej na krok! Zarit na nią jak
cierń!

^{Kozłó} Duperron / im się

Co słyszę? Ja małżonkiem z takim rariem?

Mathieu

Da przerwę! Zgaduję, niech się wyjaśnia.

Duperron

Co?

Mathieu

Tovar rozmówcom - dla czego Prezydentowska nie
chciała mówić ze mną przed chwilą.

Duperron

Jakże?

Mathieu

Wszak mówiłam ci, że musi mieć ko-
chankę. Nie myliłam się "do dziś" ^{analogicznie}

Duperron

Valery?

Mathieu

Tak, Valery, powtarzam ci, że są nierozłączni.
Duszę upnieć jedno, aby być pewnym, że dru-

gie wnet się zjawi.

Duperron

To straszne! Oj, miateś wacy, Mathieu - mę-
zowie są skwieronymi idjotami.

Mathieu

Na honor, prawda... Nie pojmujeś jednak,
dla czego by to mówisz?

Duperron

H, ład robie... mam na myśli Toupineta.

Mathieu

A... rozumiesz. /... wiewa i wstrząsa się jakby
miał dreszcze./

Duperron /.../

~~Valory... ten młody Valory... by ja się
mogłem tego spodziewać! Ale! pojmujeś dla-
czego rozmieszał w tym domu i to nad
nami. Pojmujeś to przypadkowe niby por-
mowanie i to niewygodne szybkie rary-
tety! Wszystko to było z góry obmyślane.
A! ja niczego nie wie Donypolatem, nie
nie podejmuwatem. Nie, la cretusse i
ruchowało się przedtem, wreszcie granice.~~

Mathieu

Orem myślisz Duperron?

Duperron

Co?

Mathieu

A kawa?

Duperron

Prawda, kawa.

Mathieu
Napomnieli chyba o nas.

Duperrou
Nie będzie kawy.

Mathieu
Bój się Boga!

Duperrou
Złota przewoźna maszyną w kuchni.

Mathieu
Tysiąc bomb! nie maśdrisaj mrościa!

Duperrou
/: podaje mu kapelusz. / Wypijemy kawa
na miście. Chodź!

Mathieu
Na miście. /: dryż zimna. / Borr! jakie
mi zimno! Twój porój to lodowania?

Duperrou
Trojdrizny się, to się rogrzejen, bierz
kapitańskie kapelusz, chodźmy. /: u staj
Precie, się się od ciebie od niego.

Mathieu
/: padając na kawałek. / Mój wechaw
Duperrou

Duperrou
Co ci jest?

Mathieu
Nie wiem... stabo mi!-

Duperrou

Wiesz wyjdźmy!... siwiecie powietrze overwiesz!'
Mathieu

O! nie, nie, to moja tankinista gastrita!... Gj!
 aj, rrrrrr będę miał atak!'

Duperron

Tylko nie tu... to nie podobna... smutaj się.

Mathieu

To Troja wina... pozwolił mi do przednie,
 go jedzenia... Wszak uprzedziłem ci!...
 Ah! już mnie skrzyła - uspokój się, to nie
 długo przejdzie, tylko nie będę mógł wyjść
 z jaski Sydnien!'

Duperron

Co? Sydnien?... ale! Mathieu... - to rasy! -
 No, miej poczucie Mathieu przypomnij
 o ataku, zrobił to dla mnie!

Mathieu

Porozmawiam z tobą to nie długo minie, tyl-
 ko trzeba mnie starannie pielęgnować...

Cygarnica?

Duperron

Troja cygarnica? czy chcesz palić?

Mathieu

Nie, w cygarnicy recepta... przepis. deglo,
 dajcie mi kroszkiwie...

Duperron /- nacięty /

Do tyśiac tyśicy diabłów! to mnie mój się
 tylko coś podobnego przytrafić!

Szymańska
 z kawą

Scena 10.
Duperron - Mathieu - Teréza

Teréza
/vchodí a leží./ Jest káva.

Duperron
Dávaj tu, předej... filirance!

Teréza
Geraca jist užij.

Duperron
Tom lepší! lo vogněje... /malenka filirance/

Mathieu
Ah! jui po mně! eraj, re jui po mně. -

Duperron
/podaje mu filirance./ Mas, vyjij' lo!
Mathieu /pije a mýče/

Duperron
To si pomně!

Mathieu
Aler ra geraca... pasy mně! /podaje fili-
rance Teréze/

Duperron /n. o./

Baro! Devátka natrymata se před dnuem,
lo moja žena... /stivěra osuo i natry/

Mathieu
Duperron!.. na miteš' bosa, ramnij'
osuo... ja si rannienis v byt' ledu... Cy chceš
mej' šimier'?

Duperron /ramyba osuo/

Nie, to wór & węglami. —
Tórcza

Proszę pana, co temu panu się stało?

Duperon

Chory z przejedzenia!
Mathieu

Maja cygarica! — przedrój, przedrój! Ah! już na
 mnie!... opuszczałam was... / mdleje /

Tórcza
 Mówi, że nas opuszcza. —

Duperon /: oruhażąc cygaricę /

Opuszcza! opuszcza! a siedzi jak bałwan! Licho
 go tu przyniosło!... A stół jest! — / oręła papier
kwadratowy & cygaricę / "Wracie alaki, rala"
 macie mnie & następujący sposób: 1° okrzęcić
 się pięta kotłowa! Gredko, koldro!

Tórcza

Tanar, proszę pana. — /: wybiega na prawo :/

Duperon

Tam się ubrał... nie ma sposobu porwycia się go,
 muszę go ratnymać pod moim Dachem. Co ja
 & nim zrobię?

Wymyśl z kotła
Tórcza /: wraca z kotłową :/

Oh pięta kotłowa flanelowa, pod nią chyleć nie
 będzie mi różnie! — /: oręła nie napita :/
 Ah! porwała wargami.

Mathieu

Prepiówecka! moja prepiówecka!

Duperon

Maso tobie, lekarz malignus. Bedries? Ly
milerat! masat to šorefa, masra šurica.
„2do Wtorijé mi na głowę kwaręb metalowy, naj-
lepijéj masieriny.“ Metaloterapia! Kwaręb
masieriny... Skądie ja go wernę? Czemur
nie stoty, naprzyklat?

Šorefa

Kwaręb masieriny? O! jiwija gornjadę. / wy-
skodri na lewo 2 plan. /

Duperon

Jak pona moja porroci, to go robaczy, pona...
litość ja egarnie, pona go pielegnować, a
wiadomo przecież, że litość wesoło ponaadri
kolieć.

Mathieu / malignie /

Moja rorkesna - pnapiercerko!

Duperon

A! ty rorpuszku! jęćli nie samilknioc,
to się chyba uduro. „/ crysa. /“ 3° Pryterijé
mi na rotader kardro goracy kalafłarni.
Na rotader? Wier go treba jęćli. / 2 u,
miesienien / O! co się tyry lego, to nigdy,
prew nigdy.

Szymanska z rondlem

Šorefa / woaca / masieriny na
rondlem / Prosz pana, czy to może być? inoie
się przydać!

Duperon

Do konale! dawaj! / pblira się do kapitana
i kładzie mu rondel na głowę /

Tórefa

Ah! jak on robaronice wyglada!

Duperron

Teraz prozku kaptaplarni. -

Tórefa

Matyschmiasz, prosze pana. Wlasnie mam gorace wody, to nie polowa dlugo! - / wychodzi me lewo - 2 plan /

Duperron

No, mam nadzieje, ze teraz go moja isna nie porwa.

Mathieu / przychodzac do siebie / A gdzie jestem?

Duperron

U mnie, do krociel!

Mathieu

/ ramierajszym glodem / kaptaplarni!

Duperron

Teraz bedzie! chwilkę ciopliwosci!

Mathieu

Cotoryc' do laska.

Duperron

Co?

Mathieu

Cotoryc'!

Duperron

Ale ciotowieku, zastanow sie! nie moiesz sie tu polowic! Kiedy kto jest chwyto siedzi w domu, do diabla starego!

Mathieu
Kataplarm!

Duperron
Wiel bedric! Ah! dorodka! / stierera orno /

Mathieu
/ j'ecrae / Ah! ah!

Duperron / namyna orno /
Na Boga! ery ty mi dasi wrescie pokój!
nie mam prawa stieraci orna we własnym
domu.

Mathieu
Kataplarm!

Duperron
To pita! Pocekdaj, przygotuj się razaz torko,
No, i naprawaj tu luidri na śniadanie / wy,
chorobri / Scena 11

Mathieu - Torefa - Pestaniec - poćnić
Walendyno - i Duperron.

Torefa
/ wechadri gtebis / Tedy. prours tedy.
Pestaniec / wechadri, niosa
obras / Prychodas tu re srtadu ram, potk,
ono mi odnieś paristion ten obras i ra,
wiesic go u salonié koto drzwi.

Torefa
Dobne, kto tak! Tytko prours cis iishe na,
chuwai, gady mamy chorego w domu.
Pestaniec

Niech panna będzie szczęśliwa! - prawicora
portret Toupinota, nowego oblicze jaśnieje -
prześcien i wesołość cię.

Tereza / obłóż się do ka,
pitana: Jakis się pan czuje?

Mathieu

Kataplenu!

Tereza

Zaczar będzie!

Restanicec

Do widzenia z panną! / wychodźcie pał,
each, ma lewo:

Tereza

Do widzenia - Do widzenia! / idziecie z nim

Mathieu

/ Sam: Zdaje się, że mi trochę lepiej. - Gdybyś
 spolewał przejsć się... / chodź!

~~Paukiewicz~~ Walentyna / archodź

glebia i pustnego go! Co to jest?

Mathieu

/ ktanizajac się! Jakas' dama.

Walentyna

Chwy! przepraszam pana, widac nie
pomyślałam się spiebro! / wychodź!

Mathieu

Nie, lepiej mi byto się tracy. / idzie do kłanaj

~~Twierd~~ Juym

Duperron / wracaj prosi
Léon gołowe, przesł przejsć, Gdyż on się
podniat? A jestes'?

Mathieu

Kataplarni!

Torefa / miesiąc rondolet i pto,
two! / Proszę pana, już gołowie!

Duperron
/ miesiąc kataplarni! / Kto jest kataplarni! Czy
masz kawaler pto?

/ Torefa / dmucha w skandal do wygona,
nisa toidra!

Walentyńska
/ miesiąc głoć! / Nie namylitam się!

Duperron / m. s. /
Moja siena! rozrytko pnapadło! Co tu povera?

Torefa
/ podajac serwetę! / Proszę pana.

Duperron
Dawaj! / bienę serwetę i ruca je na twarz
kapitana!

Walentyńska
Cóż tu dzieje? Kto jest ten pan?

Duperron / miesiąc ka,
kaplarni! / Psst... / nie rbliraj się! / Cicho! / Co
Robert mój - przyjaciel mój Robert! / nie przy
racz się!

Mathieu / odejmuję serwetę
Duperron / wkłada mu je pnerwca na twarz!

Torefa
/ m. s. / On go radusi!
Walentyńska

Co jemu jest?

Mathieu

/: maligunie / Prepiorcerka!

Duperron /: noszac głowie /
Flus hm - /: cicho do Mathieu / Opowiedz ty
milerat!

Walerdyka

Czy on jest stary?

Mathieu /: ja

Meja placna! prepiorcerka!

Duperron

/: ratywna mu usła serwata - do Torefy / Fabier,
my go /: biene kapitana pod jedne reki /
Torefa pod Touge - Mathieu je czy / Kotaryny
go do taika, procko! /: wychodna na prawo!

Walerdyka /: sama!

Co się tu dzieje? Co to wszystko ma znaczenie?

Czy ja śnię, czy marzę? Od chwili, kiedy notaryus
 odkrył mi radosę tego nikczemnego Toupi,
 nota... Ah! Toupinet! ten pbrodnia! Jakże
 mnie porwał nikczemnie ten Fauryeur!
 Byłam słowem pieczęci podłożeni, fatalu.
 wszystko utamato i obojętne! Nowe ten
 portret z tą słabostką i powaruną figurowe,
 mię, na który spoglądałam i zdumia i ten
 mnie okłamywał! /: spótnego nowy portret
 i wyda je okry /: Co to jest? wiec on powróci?
ma na dawne miejsce? Ah! czy ja my-
 śły portret da la? Co widz? On is u mnie chcia!

rdaje mi się uosagac! przydnie po mnie!
Poczekaj by niedmnie, dam ja ci dowiny!
/wychodząc szybko/ Powróć tu z zegarem od
pizy! /wybiega i planem na lewo/

Scena XIII 12

Valery - Tereza - Postanice
Tereza

/wchodzi głębiej z Valerym/ Tulej, proszę
pana! /wskazuje potłel/
Valery

Tak, to ten sam! /To postanica/ Takien gołd?
Postanice

/odejmuje obrat/ Powiedziano mi najwyraź-
niej: na drugiem piętne!
Valery

Tak, na drugiem, nad antresole. Dalej,
robiszaj i myśnij dalej! rywo!
Postanice

Wiec o piętro wyżej! /Tereza i postanice
wychodzą głębiej z obratkiem/ Połej samic
stronie!

Valery
Tak jest, spien się. Coby robie Duporro,
nawie pomysleli, robaczynoy, potłel słowie,
ka; Młodego nigdy na very nie wisteli.

Scena XIV 13
Valery - Walentyna
Walentyna

Pankiewicz

! rochedri szybko splanau s lewej - z cegami!
~~Obludniku, Faryseusem - niegodziwem!~~ Co
 nas ja sie z tego wprawie!

Valery! przestronny - co fa
sie! A to co rozum!

Walentyna
 Pan Valery?

Valery
 Siednie pani przyjmijesz swoich przyjaciół.

Walentyna
 Wybacz pan! - patrac na s'ciane! Niema
 go? milenat! ale to istnie crary!

Valery
 Co pani jest, lastawa pani, more sie eru,
 jest nie Dobrze?

Walentyna
 Sama nie wiem... tu sie dzieje tak dziw,
 nie wiem...

Valery ! m. s. /
 Czy na रुपе nie bledne!

Walentyna
 Przed godziną udatam sie do jelsiera -
 na ulice de la Paix i raslaję sie pami
 knicty, o przewodu slubu wtaścivela.

Valery
 Próżna palyga!

Walentyna
 Wracam do domu i raslaję tu obcego
 mierzynę, z drugim wyrokiem swary, swi!

nietego kotłowa z rondlem na głowie!

Valory /: m. s. /

Z rondlem? co ona plecie? Chyba ma brama?

Walentyna

Byłam pewna, że się ponętyła o pietro, wy,
chodre, powracam i rozgję nowy miąg de
kuracyi. Teresa Dmucha, w skandale, ma
mój kregi majster... a mierzajemy le,
ry na kamapic, z ustami rozkaszani ser,
welo.

Valory /: m. s. /

J' biedna kobieta! Dniś rano, kiedym ja wi,
Dział, była jeszcze catherie przyłomna...

Walentyna

Ale nie kurice na tem! - Przed chwilą, ułazuje
mi się portret orłowiek, którego znalazłam
dawniej, wyglądał jakby Dział sobie re mnie.
Biegnę po sęgi... powracam... a tu ...

Valory

Widzenie sników.

Walentyna

Tad.

Valory

Racz mi prawi sserede powiedzieć, czy to
wszystko nie przeszkodzi jej wzięć udziału w
naszym małym koncercie.

Walentyna

Bynajmniej.

Valory

59.

Może się panu wydaje, że był roztropny, że był
umiejętny?

Walentyna

Owszem, zdaje mi się, że musiała uspokoić
mi nerwy.

Valery

Tomie spróbujemy.

Walentyna

Bardzo chętnie! - 1. ciada do fortepianu!

Valery

Moja żona pojawiła się tu niesławnie.

Walentyna 1. n. s.

Ah! nie mogę jeszcze przyjść do siebie! - 1. sta-
wia regu fortepianu!

Valery 1. n. s.

Dziękuję Bogu, jest teraz bezbrak.

Scena XV. Tęże

Li sami. Duperron - później Anieła Ma-
thieu - Łódź.

Duperron 1. wchodzi i prawie

Jest mi trochę lepiej, mam nadzieję, że
bedzie mógł odjechać do siebie. Co widzę? Mo-
ja żona z Valerym? - Tym nikczemnikiem
Valerym?

Valery 1. do Walentyny!

Żechciej panu uwarzyć szczególniej na prze-
stanie rad i introdukcji.

Duperron

Ze pozwoleniem... żadnych przedstawień, wcz.

proszam to sobie.

Valery

Co pan mówi?

Duperron

Mówię, że nie ryse sobie przedstawiać tak i basta.

Walentyna

Alle kiedyś był marnaczone w młach.

Valery

I nie będzie... ja sam marnaczone.

Duperron

To pan odruczył! Mam nadzieję, że nie będzie grywał dalej na fortepianie, że z niego idzie, na jednym i tym samym instrumencie.

Valery

A! a to czemu?

Walentyna

Oprawdy, nie pojmuje.

Duperron

Alle ja pojmuje... i to mi wyolawera. Niech zaś, dygra na swoim instrumencie.

Valery

Kiedy ja mam być jedyną fortepian u siebie - jakże - więc robimy dziś wieczorem.

Duperron

Najpierw zagra jedno a potem drugie.

Valery

Na fortepianie? Pan chyba raził się?

Duperron

No, to wynajmij pan Drugi fortepian. Pewnie
 nam panu, że nie pozwolił wam grać na
 jednym instrumencie.

Valery! / Do Walentyny!
 Co to ma znaczenie?

Walentyna

Oryja wiem?

Duperron

/m./ Nie spuszcza ich z oka.

Walentyna

~~Kacynajmy!~~

Valery

Grapl: Feldu

~~Dobrze! raz dwa, trzy!~~ / graj! Duperron
~~ron śledzi ich stojąc na fortepianie - które
 to wchodzi głębiej i spotyka się z kopią
 nocy, który wychodzi ze swego położu.~~

Mathieu

Czyś się macznie lepiej?

Aniela

/cichy:/ Ah!

Mathieu

/cichy:/ Prepierecka.

Aniela

Pan tu? jakiem prawem osmielał się pan
 serygać mnie w tu, w moim domu?

Mathieu

/m./ Jej domu! /gt./ Kteri...

Aniela

Miles pan! /m./ wstawia na fortepian! /m./ Mój mój...

Mathieu

/: n. s. / Co?

Aniels

Odejdr' pan' /: idzie do fortepianu. /

/: Torefa wnaruzie is w glebi /

Mathieu

/: n. s. / Jej mar? Duperron? Alci w latini varie.
Ah! Boie wszekhnogacy! /: kiwa na Torefa / Głow-
ko! jadt dauno pan swój ionaty?

Torefa

Pan Duperron?

Mathieu

Dad...? Kim is pan oient? nego ias' lubit?

Torefa

Wadown pa panu Loupinal.

Mathieu /: n. s. /

Do pieruna! a ja mu mouttko wyśpiowa,
tem. /: prada remidlan, Torefa wydaje otnyk-
worycy is obicgaje /

Duperron

/: n. s. / Mathieu!

Valery

Mathieu!

Duperron /: odpychajac ion /

Odejdr'! odejdr'! - nie potn!

Valery /: odpycha Aniels /

Odejdr'! /: edciaga je na strome /

Aniels

Wyjdami rlad?

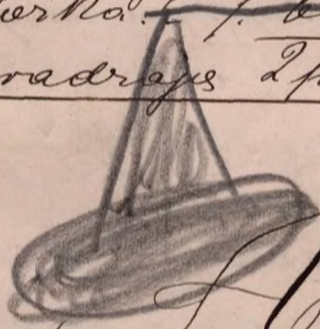

Duperron

Odejdź!

Valery~~Odejdź!~~ / wyśchodź głębiej z Anieła!WalentynaWyltunach - że mi narodził się, ja chce, wie,
Dzieci, co to wszystko znaczą?DuperronOdejdź! Ja też tam przyjdę! / ! pomyślaj o
lewo i ramię na nią, dwu!Łoreta

Proszę pana, panu żebym powiedział.

DuperronTo jego zajęcie drżące! Chętny poświęcić go
do twierdzenia / ! bierze kapitana pod ręce i wy-
prowadza z planu, na prawo!Zastona skadaKoniecznośćIIIW mieszkaniu Valerych.Salon - dwu w głębi. Dwu bierze w I. planie
i w przeciwności: kamień na prawo lustro!Scena I.Valery - Anieła - polew Franciszek/ Valery i Anieła wchodzą z prawej 1. planem. Valo-
ry w stroju damowym, Anieła w słofoce!Graszo - Grasinska

Valery:

Trudno, moja Anielciu, ja nie jestem głodny.

Aniela

Ale nie Dżio nie jadesz?

Valery

Oj ja na to poradę?.. wruszenie odebrało mi apetyt. Czy mógłbym spróbować jeszcze, myślałem że za chwilę będę miał nasercyś jeszcze; nieważ i moim domowi wysyłać mać i, des'ci, dźwięczące było wytyki muryernej.

Francoise

Walewski

1. wychodzi z lewej Proszę państwa.

Aniela

Francoise, czy byłeś na ulicy Richelieu?

Francoise

Byłem, proszę państwa, przyniosłem fortepian z gubieru. Ładnie 50 fr. za wynajęcie.

Aniela

Dobrze, spróbuj ponownie jadać.

Francoise

Koraz, proszę państwa... wychodzi

Valery

O toż Dżio, co re strony tego Duperrona.. musiał mnie do wynajmowania drugiego fortepianu? I po co? i jakim celu?

Aniela

Złotażera, że nasz salon jest już i tak mały.

Valery

Iskry brik. nie ma sposobu przekonać go! Pewnie wciąż jedno i półko., każde na osobnym

fortepianie "choć go rabi". Kdaj mi się, że im
 obojgu brat pierwszej kłopotli.

Aniela

Ory i jej siostra?

Valery

Ta mój miewa jeszcze widzenia odbiera,
 jakie jej przytomność. Wszak m. p. została się
 na mnie z egzanii od pieca.

Aniela

Egzanii? co mówisz!

Valery

Tak, moja droga, trzeba się mieć na baczności.
 Podziwicznym niechcąc nie być nam już po,
 trzeba i radę, że najlepiej rozbijamy, wycofując
 się zawczasu z tej niezgodności.

Aniela

O! ja nie nie mam procentu temu.

Valery

Wpół do dziewiętej. Jenoże gładnia szeregowa
 stoachu i góreckich. Ory o niczym nie rapo,
 umiałaś? wszystko będzie gotowe?

Aniela

Wszystko, bądź spokojny! Ah!

Valery

O siostrę?

Aniela

prosząc o to! Gdzieś portret Teopiricta? Ciemni
 go nie rozświecił?

Valery

Porosławitemu go Sam, to mój pierwszy.
Wstawiaj plan na lewo:

Aniela

Dla czego?

Valery

Ponieważ sam dowiedział się go Lychona 200 fr.

Aniela

A to mawia. Ten potwór kosztował 15.000 fr.

Valery

W Tuluzie, być może, lecz nie w Paryżu. Zresztą, jeżeli się o niego tak bardzo chętnie stycha drwinienie

Dzwonek

Aniela

O 'bardzo' Drwinie. 'Kto to być może? Czy, puszczam, że nie ma gości? Firerz Paul - Wal

Scena 2

Valery Aniela - Duperron - Walentyńska

Franciszek - Julien Rosalia

Franciszek

Wstawiaj: Państwo Duperron -

Valery

Sarko, już? .. alez....

Aniela

Nikt prowadzący tak wreszcie nie przychodzi, to nawet nie przywoleć! Duperronowie wchodzą z wieszczymi stojąc z lewej. Duperron przeważny i uroczysty! Witam Woskowskiego pania.! Doprawdy, taki pośpiech...

Valery

Stuga parisi... niespodziewaliśmy się...
Duperron p. m. st. patna na Fran,
 sirka / ~~Zawne~~ ~~ten~~ ~~strubny~~ sturcy!

Walentya

Prybyliśmy trochę za wesełnie!

Aniela

O! los. mili goście równie są porządani.

Valory

Wybaccie państwo, jesteśmy jeszcze nie gotowi.

Walentya

Nie nie schodzi! Prybyłam umyślnie wesełniej,
 gdyż chciałam przegrać niefort. pasare.

Valory

~~Sordesnie~~ ~~paui~~ ~~dziękuje~~.

Duperron p. b. powracanie do Valory

q: / Zaraz mam do pomówienia z łaskawym panem.

Valory

Stwierdzenie.

Aniela

p. u. s. / Co to za uroczyście miła!

Valory p. do Walenty, która

ridejmuje ożycie / Porwali kochana pani,
 że jej pomogę.

Duperron

Preparat, to moja rzecz. / Obiera ożycie
od Walenty!

Valory

p. admiral / Co?

Aniela

Lubow niecy Franciszku!

Valery / do Walentyny /

Lubie nie pamieta? niecy i spowija? Tremy, gorachowanie ma?

Walentyna

O! nie zgoda!

Valery

Ah! So nie lat jak ja! Jestem lat wtusowy, lat niespotakany... Niech pani tylko robaczy mój puls...
/: podaje rękę /

Duperron

Torbylocarne! / oddaje swoje pallo Franciszku. który wychodzi
precyziem na lewo.

Valery

Ah!

Aniela / n. s. /

Asiad nasz jakos nie u humoru! Obawiam się, czy Mathieu nie zagadał mi o o mnie.

Valery /: eichu do Walentyny /

O nie słoto mójowi pani? nigdy go latem nie widział.

Walentyna /: eichu /

Sama nie wiem, .. miły, jak radłoby nie spo, sów z niego nie wyciągnąć!

Duperron /: n. s. /

Coś znepew.

Valery

More raniopotait go slau radonia przyjaciele
/: do Duperron / Lubie nie miowa pamieta przyjaciel?

Duperron /: suchy /

Lepiej! pasmat.

Aniela

Zasnat.

Dziwiewiecka

Roralia / wchodzi z lewej /

Proszę pana, zaprosz prynciów nocną!

Valery

Idę / do Walent. / Pani drąży! / do Duperr. / Powod,
co na chwałę.

Duperron

Oczekuję na pana / Valery wychodzi /

Roralia

Proszę pani, krawcowa prosiła.

Aniela

Dobrze, zaraz idę! / do Walent. / Ktoś rapalic
słuchał u dużym salonie, bedricor pani uwaga
rasiasz do fortepianu, nikt jej nie przeszkodzi.

Walentyzna

Drękuje pani! / Aniela wychodzi głośno /

Duperron p. n. s.

To niepojęte! Oboje mają tak niewinne miny,
że ja sam, gdybym nie był uprzedzony, dołbym
się śmiać!

Walentyzna

Jak długo jeszcze namierzasz pan się dąsać?

Duperron

Nie mówimy o tem! Zabraniam pani nawet
wspominać o...

Walentyzna p. n. s.

Widać się chyba do góry nogami przewraca. On się

dzasa i furca, gdy ja właśnie miatalem do tego
prawa? ~~gł.~~ Jak się panu podoba? Ale sierści,
woski! Sklep nie równie będzie ramkniety, poj.
Do jutro.

Duperron

Jaki sklep?

Walentyńska

Dawien się pan nie dłużej. ! wychodzi !

Duperron

A! - to tak, moja piękna pani! Z tej beczki
rozpuścymy? Myślisz, że się zlekce? To by było
Dobre z Toupinotem, ale nie że mój! Ho! ho!
nie mnie brać na ławie neery. Żeby się w niej
chwęć na chwilę odwrócić sumienie! Chwile
jedną słowem, jedno słowo raku. ! Walory wechodzi
z lewej !

Scena 3

Duperron - Walory - jużniej Franciszek.
Walory

Kochany sąsiadzie, jestem na pańskie usługi.
Co każe?

Duperron ! m. v.

Tylko spokojnie. ! gł. Niedoczekam się, mam rację,
czyś sówiadczył panu, że jeżeli byś był, to jedy,
nie z kumiecrwością twaryszenia pani Dupor-
ron i nie odstępowaia jej na krok.

Walory

Jako?

Duperron

Nie miateu wcale zamiaru znajdować się
na francuskim wieczorze.

Valooy

A to pięknie!.. Wszakże pan mać śpiewać
duet z moją żoną... a wiadomo panu, że duet
ten należy do najpiękniejszych w tych okolicach!

Duperron

Bardzo wspaniale, czy będzie śpiewał.

Valooy

Panie taktawy... a to dlaczego?

Duperron

Przebieżtem się... mam chęć.

Valooy

Ale to bytoby prawdziwą kłótnią dla mnie.

Duperron

Nie przesadajmy! Chodzi tu o zwykły popis
z matką i żoną majermych. Przecież to nie
występ w operze!

Valooy

A właśnie! Gdybyśmy się mieli przedstawiać
w operze, byłoby nam wszystko jedno. Znalazłbyśmy
równie łatwo w sali, do rozstrapienia pań. Ale
tu... nie mam nikogo pod ręką.

Duperron

Trzeba poznać, taktawy panie, że bywa je dżin,
nie zbici skoliczności.

Valooy / namysłony /

Co tu przesadzić? mój Boże, co tu przesadzić?

Duperron

Wład. m. p. w Paryżu jest ze 60.000 Dencio i Incha
właśnie trafia, byś pan ~~znowa~~ wynajął misor,
kamie w tym samym co i ja.

Valory /j' n/

Mnie za jego chrypka nie przeszkodzi mu.

Duperron

W Paryżu znajduje się co najmniej pięć ków sto
tyśiąc kół ramienich, i właśnie potrzebna
wypadku, abyś pan ramienikat sam, gdzie i mo,
ja i ona ... dla czego?

Valory / wyrucając przetypu
glossu b. wysoka nuta / A! a! a! -

Duperron

/ wystraszony / Co to?

Valory

Oczywiście mógłbyś pan wiązać się nudy?

Duperron

Oczemu nie? / wyrucam nuta / A! a! a!

Valory / uradowany /

Wybornie, doskonałe, kryta, jak kryta!

Duperron

Pewnego dnia, rana moja gra jeden z pańskich
utworów, psychodrin eschis'cie pschralic jej gę.
Zawieszajemy majomność ... i dźwięki lenna rda,
neru, rucetnie niespodzianemu ...

Valory

Alekar pawa gam. / wokalizując / A-a-a-a!

Duperron / powłana le same gamy /

Był pan mi darsz wreszcie włożył ze swoim a-a-a-a. V

Walewski Valery /: rotkaliruje ra-
rem i nim! / A... a... a...

Franciszek /: wchodzi z lewej!
Co za dziwny koncert?

Valery
No, tenar jestem spowijany.

Franciszek
Proszę pana, frygier czeka w państwie porządku!

Valery
Idę!

/: Franciszek wychodzi na lewo! /

Duperron
Na tem nie koniec! — Wciśnięty m. p. ten fakt! ja
wypadam od siebie sturiscego, a pan go ma,
tychmistrz pojmyj, dla czego?

Valery
Franciszek? Przyjatek go dla tego, że miał
doskonale siwiadektwo, wydane mu przez państwo
Duperron!

Duperron /: u sta /
~~Naturalnie chodrito jej o taliriejny spowib
pararumipowania iis... a to bardzo dawcipnie
obmyślacie, nie przeszkadza. Genialna kombinacya.~~

Valery /: n. v. /
Zadla kombinacya? G! jasno ile mu i oem patry.

Duperron
Zatem stowum państwa sięgają orarów Foupineta!

Valery

Touspinet... pan go matos?

Duperron

Nie, ja mówię o jego ironii... o przebiegłości!

Valery

Co?

Duperron

Przebiegłość! O skłótni przebiegłości!

Valery

Takło, pan wiesz?

Duperron

Czyło pana Duro?

Valery

Chodziło mi o pana powiadzić?

Duperron

Pan sądził, że ja się o ten nie dowiem?

Valery

Ale wite może pana obchodzić?

Duperron

O! ja nie jestem tak głupi, jak Touspinet... a ja, zresztą, pan jego niegodnie usunął.

Valery

Ja? to fałt, wielki fałt! Usiłowałem, miatem najlepsze chęci, nie sąż się z tym, ale nie udało mi się!

Duperron

Doprawdy?

Valery

Przebiegłość była ucieczką kobiety.

Duperron z ironią

Wszystko będzie! Też i chwały, kiedy nadejda
przepiętna awansata...

Valery

A to ciekawo co innego... Wtedy zostata wolna.

Duperron

Przebiegata pana?

Valery /: z radością /:

Mam wszelkie prawo pochlebiać sobie, że tak? by to.

Duperron /: gwałtownie /:

Mój panie! /: n. s. / Wybuchne! /: gt. / I panie
przymyślasz do tego?

Valery

Nie widzę racji rozpręczać /: n. s. / Orego wu
chce odemnie?

Duperron /: n. s. /

Nie wyśny mam! /: gt. / Wiesz to ~~two~~ jencie?

Valery

Rozumie się, i mam boga nadzieję, że nie
skierisy się tak powtórko.

Duperron /: n. s. /

Nie, ja wybuchne! /: gt. / A gdybyś ja tak
pana rabił, kochany panie!

Valery

/: przewarany /: Co?

Duperron

Cobyś pan na to przewidział?

Valery

Wtedy nie mógłbyś już nic przewidzieć!
/: n. s. / To furja!

Duperron 1. n. s.

Timnej krwi, Sebastjanie, rimnej krwi. / p. gt. /
Uspokuj sie pan, nie umocis ruk moich w krwi
pauisnej, ranad to bym sie rbrudiat.

Valery

Islobie, bytby to nierbył cyty postepow rpad,
skiej strony! / 1. n. s. /

/ p. gt. / Danye pan. lea fryryer eroka.

Duperron

Wystawem mi grupowoci cyniczne wyrua,
nie paistkie... sad je malerysie oceni.

Valery

Tad. Tad - / 1. n. s. / Turyal. aby tylko niagt sificwa.
/ p. gt. / Tad oceni! Fryryer eroka. / wychudri lpla,
nom na lewo. prasytajac usinnicchy Duperron

Duperron / chudri szybko wygra,

rajac ochwecem. / pomyole, re mejirowa
mugta pchekai podobna matre / **Feldman**
Mathieu, ktory uchudri p lewej / sha. numer Drugi.

Scena 4.

Duperron - Mathieu

Duperron

Aby tu po co? tu nie troje miejsc, nie je
sta prozory.

Mathieu / z wymuszonym usmie,
chem / Gregor! Tad knycryr? regor sie uwisze,
otkarady otosnisku. / 1. n. s. / Zelys mi tylko uwie,
ryt. / p. gt. / No, przyrzaj sie, iso sie dat ponadnie elafac.

Duperron

Gasto śtać?

Mathieu

No, na to, co ci spowiadatem swojé życie.

Duperron

O mojej żonie?

Mathieu

O pani Duprines!

Duperron

A więc więc, że ja już poślubilem?

Mathieu

Rozumie się... Chciałem się, po prostu, umarzyć o
stanię Dorego stawa i na rawarcie mat.
reistra bez mego pozwolenia.

Duperron

Wieg to były żarty?.. kamedya?

Mathieu

Nie ile odegrana, nieprawda?

Duperron / z ironią /

Trudno dowcipna. - Kalem to wszystko, co mi o
nięj powiadates?

Mathieu

To fałsz, nie ma u nas ani słowa prawdy.

Duperron

Mnie ję nawet nigdy nie znałeś? -

Mathieu

Owszem.

Duperron

Powiadajesz, że nie

Mathieu

Alexis Lab.

Duperron

Laurence si, je nie.

Mathieu

Ousam... u Tulurie umirgatem si nawet
Dorriej, je rycia jej picornego i miera.. ale
ter si na umirgach si skwieryto.

Duperron

Tad, Lab, probowales i nie powiedlo ci sie.

Mathieu

Nie chce.

Duperron

Gdyz przepiorkowka byla uciecia kobiet.

Mathieu

Wtornie!

Duperron

Wiem, wiem o lewi; Dwieciadatem sie wyszkie,
go przed chwila.

Mathieu

Przyrzecam ci.

Duperron

W kazdym razie, Dwieciadatem sie dobre chce i sila,
checie rannicy. Ale Valery, ten wiktoremy Valo,
ry, wsad sam mi mowiles...

Mathieu

Mowiles? nie mowilem.

Duperron

Mowiles czy nie?

Mathieu

Tak, lecz to było tylko przypuszczenie... skądś
poczuwałem?

Duperron

Sam się tu przynat przed chwilą.

Mathieu

Do czego?

Duperron

Że był kochankiem mojej siostry.

Mathieu

Że był... synem Osvaldów chylca.

Duperron

Tak - i że ich występny stosunek trwa jeszcze...
i ma nadzieję... że potrwą długo.

Mathieu

On sam się to przewidział?

Duperron

Stawo i stawo.

Mathieu

Aby spodziewało się?

Duperron

Na honor, nie przyto mi to do głowy.

Mathieu

To bardzo źle!

Duperron

Posłanowilem milereć wisiog i rebrac po-
trebne mi dowody... jutro ras' udam się do
adwokata...

Mathieu

Alci posłanowis się jeszcze... nie decydujesz tak

protek... caerechaj! Maie ona sie kocha? Kto
wie?

Duperron

Dajcie pokój.....

Mathieu

Mój drogi, z kobiecami więcej pewnym
być nie można.

Duperron

Tymczasem śledzę ją, na najbliższym roku i
nie opuszczam na chwilę.

Mathieu

Wiesz ona tu jest?.. przyprowadzisz ją ze sobą?

Duperron

Orazajmity mi, że przyjdzie sama, jeżeli nie
będę jej tworzył.

Mathieu

Dziękuję? (n.s.) Jaki widzę, ten jeszcze głup-
szy od Dupinista.

Scena I.

Liz - pośpiej Valery i Aniela

Valery

(wchodzi z lewej strony) Co widzę? Kapitan?

(n.s.) Duperron aspektu is! (do Mathieu)
Wstatec pan?

Mathieu

Jaki pan widzi?.. Miałam pilny interes do
mojego przyjaciela Duperrona i powoli tam idę.

Valery

Dobrze pan robisz! Mnie pomyślisz swoje

obecnosc nasz wicrowek murykaluy?

Mathieu

Trickuj's fram ~~st~~ deornis, ale nie podobna.

Kalevy / n. s. /

Chwata Bagn. / gt. / Pannwie racne wybaczy', ale
musie powtorzy' raz jeszcze z moją susiadką
utwór na 4 ręce. / wychodzi srodkiem /

Duperron / n. s. /

Tanie do mojej piomy! nie tracimy ich z wami!
/ wychodzi na nim do drugiego salonu /

Mathieu / n. s. /

Wiemu mi nie powiedziat od razu, ze oicmil
sie z przepioweczką X! stoi i ona Crapluch

Aniela / wchodzą o prwa /

wój - n stoju wicrowym / Jeżeli ten napi /

San! a lo natrel / gt. / Chęć z paucy powiowic.

Mathieu

I ja również. X! Tror

Duperron / wraca /

Sluchajno! Mathieu!

Aniela / spwlnogtmy Duperron /

Milczenie!

Mathieu

/ n. s. / Ję ma!!

Aniela

Oddal go! / poprawia włos wlozy przed lustrum /

Mathieu

Dobne.

Duperron / n. s. /

~~Patracie!~~ ~~potracie!~~ /gt./ Mathieu powiedz mi!
Mathieu

Wyrus' się!

Duperron
A... czy porachadam?

Mathieu
Tak, ona chce pamiętać re mms. Czy nie
masz nic przeciw temu? Zerwalam?

Duperron
Ja ci pozwalam na wszystko! Sjereki chce
mi robić wielką przyjaźność, to rób
się ostro Do niej.

Mathieu
He? coś ty powiedz?

Duperron
Mał skolewki, tylko ramasys'cie!

Mathieu
Tak, ja mam... i ty chcesz tego?

Duperron
Naturalnie.

Mathieu
Chodzi o radewolany?

Duperron
Usurestliwiany.

Mathieu
Wystumacz - ie mi, a jaśm celu?

Duperron
Nie rozumiesz? Chodzi mi o Valerego! Można
właśnie wyobrazić, jak się będzie wściekał, gdy

nie słowie, że i jego x koleci oszukano. 'Co za
pysna rewerca.

Mathieu

Yakto, więc ty wolisz, rebym to ja. . . .

Duparoon

Yas widisz? No, dalej, marsz, żywo, ^{do} drzeła.
/ wychudzi gtebie /

Scena II

Mathieu - Anieła

Mathieu (n. s.)

Ouwoli, rebym to ja byt rochanbriem je.
goimuy, a nie Valery!.. Ah! jacie nierobada,
ne serce ludzkie / To Anieli / Moja Dro-
ga!

Anieła

Bardzo swone. . .

Mathieu

Moja sliema propionerko!

Anieła

Nie ma już żadnych przepińcece, przewidzia-
tam to pami dui rano. Proszę uszanować we
mnie hoielę rancierne. Zchwilę rancarcia
legalnych rwiarstw, statam się uciekać hoiel-
le, nie, zapominaj pan o leu. -

Mathieu

Ala...:

Anieła

Mój mąż nie dowysła się niczego?

Mathieu (n. s.)

Uhm!

Nie przypuszcza nawet, że mogło być coś mię.
Dziękuję.

Aniela

I co się dzieje tego, to pani myśli się.

Mathieu

Aniela

Co?

Wszystko.

Mathieu

Aniela

Owi młodzi?

Tyle to właśnie chcielibyśmy uprosić panów.

Mathieu

Aniela

Wszystko mi powiedzcie?

Mathieu

Tak!

Aniela

Pan?

Mathieu

Naturalnie, że niechcimy.

Aniela

Dziękuję panu.

Mathieu

Samos' panu wiem.

Aniela

Tak!

Mathieu

Ma się porumieć! Ciemniej mi pani nie powie,
 Diabła kogoś posłubiła! Niebyłoby przyszło do
 tego! Zgorszyłaś pani bratkiem rękawic i sta-
 ra skutki. Oznajmiasz mi, że wyszła na mar-
 a gdy rękawic na niego? odpowiedziała: za-
 rąbała! Dajola, to bardzo niewygodnie i ogólnie,
 kawa przesłania, notasera, gdy chęć o me-
 ra, który...

Aniela

Nie odpowiedział mi pan wszystko?

Mathieu

Wszystko, od a do z —

Aniela

Czy on na to?

Mathieu

Ha cóż, spodziewam się, że się nie bardzo ucieszył.

Aniela

Czy rękawica uczyniła, czy ucieszył się pan?

Mathieu

Ma się udać jutro do adwokata.

Aniela

O czym? Chce się porumieć! Mój ja nie chce
 tego, porumieć pan, nie chce, — Dosyć się na-
 pracowałam, by raz utracić męża, — nie myślę
 się go porumieć.

Mathieu

Niech się pani uspokoi, może to się da jeszcze
 jakoś ratować. —

Aniela

Jaki pan radzisz?... ale w jaki sposób?

Mathieu

Monieć kuzinów przetrwać nader do przesady,
ści. Jestem pewny, że mój pan zapewni
by wszystko, gdyby...

Aniela

Gdyby to?... mój pan!

Mathieu

Gdyby teraz nieproś było tak rażąco.

Aniela

O! co do tego. To mogę upewnić pana, że obec-
nie nie mam sobie nic do wymuszenia...

Mathieu

Znów pani groziysz brakiem zaufania.

Aniela

Nie wiemyś mi pier?

Mathieu

Daruję pani, że pozwoliłam sobie być tak nie-
grzeczną, mówiąc owarcie... pani hehehe
Valerego?

Aniela

Mój Boże! nie jest to żadna sprawa i gwałtowna
miłość... ale przyrzekałam ci do nie-
go, przyrzekałam i naprawdę się do niego
było z nim się rozstać!

Mathieu

Wiesz pani nie chcesz się z nim rozstać?

Aniela

Bynajmniej!

Mathieu

W takim razie, nie wiem o czym mówić. 'Umy',
nam więc od wszystkiego.

Anicla

Ola czego?

Mathieu

Ładzi jest tylko jeden jedyny sposób utago.
Prucia i przeblagania meira pani.

Anicla

Ładzi to?

Mathieu

Ładzi i to raz na raz z Valerym.

Anicla

Nie rozumiem.

Mathieu

Tak jest, pewnie, raz na raz na raz.
Tym jedynie sposobem umiemy pani
porozumieć, który się tak przebiega...

Anicla / z politowaniem /

Ładzi się do Ładzi, kochany napitanie!

Lił sam - Valery Traps
Valery

Wchodzą głośno! Pójdzie do łóżka, jestem tego pewny.

Anicla

u.s. / Mój mój!

Valery

Wiem Anicla, mam nadzieję, że nam się
uda koniecznie. / prawda drugi i idzie na poróżnienie /

Anicla / nuciąc mu się na szyję /

Herkulesie, mój Drogi Herkulesie!

Valery

Do cie stało?

Aniela

Przysięgnij mi, że mnie nigdy nie opuścisz?

Valery

Co? co?

Aniela

Przysięgnij, że nie porzucisz mnie nigdy... nigdy... nigdy!

Valery

Ależ, rozumieś nie moje dziecko... Czy nie jesteśmy potrojeni do śmierci? - Przysięga ja!

Mathieu

/m. s./ Nieraz wam przypominałem o mężu, który ich chce ślubić na gorącym uczynku... ~~Ślubić! Co to ma być?~~

Valery

Chodzi ci o to, przedumać taki borydki myśli?

Aniela

/wskazując Mathieu/ Kapitan!

Valery

Kapitan?

Mathieu

Ja? przypuszczałem, że nie nie mówię.

Valery

Jasne prawem porzuciłeś pan siebie?

Aniela

Daj spokój, Herkulesie... to proste rozwiązanie...

Mathieu

Pomyślaj, że postąpiłem nie własnie, wro-
cąc się do tey, które do mnie nie należa.
Ale niecieś jest twoje byś spowrotem, to się wie,
cóż nie powróty! Kuchajcie się, lub nie, roz-
stawajcie się lub nie, to mi wszystko jedno!
Nie chce więcej o nicem słyszeć!

Valery

~~proszę Którę z nich iada od siebie?~~

Aniela

Wiesz naprawdę, kocham mnie równie?

Valery

Nad życie! wszak wiesz dobrze o tem /słuchaj!

Mathieu /n. 1./

Wkarbamie, to jest wprost nieprzezwyciężale!

Valery

Wiesz, co mi przyszło do głowy? Zieci koncert
nam się powiedzie.

Aniela

To co?

Valery

To projektujemy sobie do Włoch, we Dwójce... Co, zgoda?

Mathieu /n. 1./

Porwanie! O! niesuboczny Duperron!

Aniela

Ah! jadis by Dobry.

Mathieu

Przepraszam państwa, a Duperron...

Aniela

Rozostanie u Karym.

Valery

Albo pojedzie sobie gdzieś nadziej:

Mathieu

Ah!

Valery

Mogę prosić stworzyć nie będziemy!..

Mathieu

Dobrze, Dobrze, to wana rzecz.

Valery

Do pierwszego z Włoch, wynajmujemy ładny
willę w Saint Germain lub w Fontainebleau
i tam zakończymy sezon letni.

Mathieu /m. 1/

Własnym uszom nie wierzę! Cóż to za nieprofeta i
chwałstwo?

Valery

Zobaczysz, jaś nam sam dobrze będzie we dwójce,
i z jakim zapałem nabierzesz do pracy, przy
boku mojej Anieli.

Mathieu

A Duperron?

Anielcia

Boże! jakże on mądry o tym swoim Duperronem.

Valery

Czy pan sądzi, że myślisz bez niego obejść nie mo-
żemy? że on nam nie będzie do przesady?

Mathieu

Dobrze, dobrze. nie mówmy więc o nim! Ah!

Valery!

Co takiego?

Valery

Mathieu

Stabo mi!...

Valery

Prisposowujmy! Co panu?

Mathieu

Oujś się niedobno!

Valery

Co tyś?.. Przypuszczam, że pan się man-
ramiaru u nas chce chować!

Mathieu

Uspokój się pan, to przecież, chwilewe ostanie
nie! Nie, nie jadłem od rana. Poproszę To-
refy, by mi ugotowała bulionu.

Valery

Jeżeli tylko skubien chodzi... to i u nas się znaj-
dzie... Zaraz pojedę do kuchni!"

Mathieu

Ależ nie śmiałyśm...

Valery

Ośmiel się pan, nie nie skubri!

Mathieu

W takim razie, nie fatyguj się pan, ja sam pojedę
do kuchni, tutaj, nieprawdaż? - porazuje porcie,
nie na lewo!

Valery

Tak, z głębi, na lewo!

Mathieu

Dziśkuje [m...]. ~~Do wieczet~~, niech sobie robi, co
im się równie podoba, w gruncie rzeczy, cóż mnie
to wszystko obchodzi? ~~wychodzi na lewo.~~

Scena 8 **Walewski**.

Valery - Aniela - Ruralia porucznik Franci -
przed. Duperron - i Walentyna.

Francine

~~Przechodzi i planem i prawej.~~ Proszę pani: awantur,
nie przyszedł ustawić butel w jadłownym pokoju.

Aniela

Idź! do Valeriego! Wieraj się, już drzwi otwarte, może
kto nadjeżdża.

Valery

Dobre. Już mi się spanowuje krew! Życie
wstąpiło, to jedno pasmo ciemności i wrzaw. Pray,
chodź i planem na lewo. **Graphine**

Aniela prorocajac:

Jaśku, więc to jeszcze nie robione?

Francine

Co, proszę pani?

Aniela

Wiesz, tu portret pana Duprines. Pray wychodzi
i plan na prawo.

Francine zadziwiony:

Dobre, proszę pani portret mego darowanego pana.
Skąd ona wie, że mi go darowali? A! To zapewne
nie pani Duperron jej powiedziała. Boże mój!
może mi przyczytać ten portret, nie mu się prze...

nie nie stanic! Wypadato jednal pror sama
 delikatnosć, aby mnie o to opieru poproszono
 /: Walentyna wchodzi głębiej bardzo wburzona
ra nie Duperron! Antkiewicz - Tysia

Walentyna
 Doprawdy, trzeba mieć ścisłe ciępliwość i pa,
 nem.

Franciszek
 /m.s./ Ho! .. ho!

Duperron
 Zostaw nas samych, Franciszku!

Franciszek
 Z przyjemnością. /m.s./ Wybuch nastąpi, nie-
 radnego! / wychodzi - Plan na prawo /

Scena I.
Duperron - Walentyna

Walentyna
 Ja nie mogę być z ten sposób! Mam już dosyć
 tych półsłów i przytyków! Jeżeli mi mar-
 no do porządzenia, to mów, a nie, to ramię!

Duperron
 Dobrze, niech i tak będzie! Przystąpię jasno
 do rzeczy.

Walentyna
 Chrocie Bogu.

Duperron
 Zapomniałaś mnie paui, niejednokrotnie, żeś
 nigdy nie spuszczała pana Foupinet.
Walentyna /m.s./

Ab! mój Boże!

Duperron
Je sawanybyłaś mu we wczestkach jego podróż-
iach!

Walentyna
Kostuszej mnie pan!

Duperron
A wlasera, gdy udawał się do Tulury. Nie
smieszkataś jednak sławanie utrzyć prze-
wodu tych wyjazdów!-

Walentyna
Przewodów?

Duperron
Tak, przewodu który teraz nie jest obcy
dla mnie. -

Walentyna
podróżnika? A... więc pan wie, dla czego
je jeździł do Tulury?

Duperron
Tak pani, wiem.

Walentyna o wesole?
Powiedzcie, jeśli łaska!

Duperron
Lorsaux - nowo tego pragnien pociągów!

Walentyna
Pociągów?

Duperron
Tak, moja ołowa pociągów!

Walentyna

Nie rozumiem.

Duperron

O! spudziwatens up lego! A więc jędrzitaś panu
po to, by widywał się tam z kapitanem Maktie
i innymi.

Waleryna

Z kapitanem Maktiem?

Duperron ironicznie:/

Mnie panu powiesz, że go nie masz?

Waleryna

Naturakie, że go nie masz! -

Duperron

Ona go nie ma!.. ona nie wie, i nie ma,
nie ma!.. To bardzo wygredny spór!..

Waleryna

Zaczynam panu.

Duperron

Mówię mi jednak, żeś panu tam nie traćta
czasu, i ryle bardzo, bardzo wesoło!

Waleryna

Ta?.. Tulewie? Kiedyś tam, to powiem panu praw,
Dziś, - nigdy tam nie bytam!

Duperron

Stanslow! widziało tam panis!

Waleryna

Mnie?

Duperron

Tam, panis!

Waleryna

I kłóć mnie widział?

Duperron

Mathieu!

Walentyńska

Jeszcze ten Mathieu!

Duperron

No, może pani zapomniała? - Długo czasu
właśnie mówiliśmy, że ...

Walentyńska

To kłamstwo!

Duperron

Wiem o tem, moja pani, wiem, że się nie
przyzna i będzie nadal kłamać i osu,
kwać mnie.

Walentyńska

Przysięgam pani, że niewiele prawdy. Mi-
gdy... słyszę pan, nigdy nie jeździłam
do Tuluz i panu Toupinet... porównałam
mnie prawie w Paryżu, a sam jeździł tam
bierząc się. O! na pewno niegodny! a ja
mu lat ufalam!

Duperron

Man Lohie! racynam pani i inną beczkę!
Teraz Toupinet, ten wierny, racyn, po prostu,
Toupinet. Teraz on wszystkiemu winien.

Walentyńska

Nie wienym mi?

Duperron

A Valery?

Cóř ? Walory !

Walentyua

Duperron

Cyř rapneszysz panu, że zalecał się do siebie, za życia Toupineta.

Walentyua

Ale, panie ....

Duperron

Sam mi to wyrwał przed chwilą.

Walentyua

Ale ja go porwataam przed 2 tygodniami Dopiero. wczek
wiesz o tem Dobrze.

Duperron

Wigdy go nie widziałas przed tem ?

Walentyua

Nigdy !

Duperron

A Mathieu ?

Walentyua

A ! Jego za wiele ! Pan mnie doprowadził do wście-
kłości z tym swoim Mathieu ! - Podał-że mi go
raz, niech zobaczę nareszcie to ciekawe zwierze.

Duperron

Kto go jeszcze widziałas ?

Walentyua

Powtarzam panu, że go nie znam.

Duperron

Nie rozmawiałaś z nim dziś rano ?

Walentyua

Gdzie ?

Na ulicy!

Duperron

Ja?

Walentyna

Duperron

Nie przewidziałas mi, żeś raślubita idjotka.

Walentyna

Co?

Duperron

Nie przewidziałas panu lego?

Walentyna

Nie, ale mocno riatyż!

Duperron

/: mścisły: / Panie...

Walentyna

/: mścisła: / Panie...

Grapińska

Scena 10

Ciż sami Aniela

Aniela

/: wehodzi głębia: / A!... przepraszam państwa...
prezentowita!

Duperron

Bynajmniej.

Walentyna

Romantyzm.

Duperron /: n. s. /

Co za crehnoś!

Aniela

Stosując się do życzenia mego pani, wyrażę

to my Trugi fortepian .. właśnie go przyniesiono.
Walentyna

Na co?

Aniela

Żechciej pani wskazać miejsce, gdzie ma
 być ustawiony?

Walentyna

O! ale mnie to nieś całkiem obojętne! /: idzie wgląd /:
Aniela /: n. s. /

Mój mąż miał rację, ci Duperronowie mają coś,
 je braka. -

Duperron

Przepraszam panis .. chciałem zapytać...

Aniela

Stucham!

Duperron

Czy nie wiadomo pani, gdzie jest Mathieu?

Aniela

W pokoju jadalnym, ponieważ wypić filiżankę bu,
 lionu.

Duperron

Dziękuję /: n. s. / Pójdę po niego. /: wychodzi
 na lewo /

Drzewiecka

Rosalie /: wchodzi z prawej /

Pani nie powiedziała mi, jakę garnitur mam
 dla niej przyszykować, na dziś!

Aniela

Daj mi naryjnik z chraboszami!

Rosalie

Dobre, proszę pani! Prochodzi!

Aniela z do Walentyny

Stwierdzenie kochanej pani. Sądzi, że najładniej będzie
go umieścić w głębi, koto konimura! Wizy
chodzą głębią, roztwarzając drawi olbrasta...
Walery wychodzi z lewej - z planu, z stroju balo-
wym, bryma w ręku portret Toupineta, który
był na ścianie w domu II.

Scena XI.

Walery, później - Franciszek, Walentyna
i Aniela

Walery Trąpero z portretem

Byłbym raptem ustat na śmierć nawiesić Toupi-
neta. Aniela nieorbitalemi ładna scena!
Wizna portret z głębi na prawo! Torabawne
Teraz, kiedy wiem, że ten portret nie wart jak
200 fr. przed wydało mi się sztydnyu. Wizy
nie się go porbyć jak najprościej! Crapl
Aniela

z głębi! Meruon!

Walery

Jeżeli kocham Aniela! Patrz portret
już nawieszony.

Aniela

To dobre, chodź, poradz nam!

Walery

Tak. z planu z głębi! Oby chodź? Oryntesio,
no drugi fortetian! z planu w głębi
z Aniela!

Walery z portretem

Franciszek

Wychodzi z prawej i plan z portretem Foupinus
ta z aktu 2go / Chodzi! chodzi! mój dobry panie
 usłyszysz moje obecności... / spostroga
drugi portret / Co widzę? Tu już wiszą jeden!
 A! już wiem, przypominam sobie! Koralia
wspominata mi o nim! - zbliza się / To on! Co
on! nie ma wątpliwości! / Franciszek portret
 A więc on musiał mieć Valerysh! To drus,
 na! na jednym - Foupinus rozpięty, na
 drugim Foupinus usmiechnięty! Pyma
para! - Opł. Paulewicz

Świeła / wychodzi głośno z Ha,
Waleryna / Franciszek

Franciszek
Stucham pani.

Świeła
Zapal świeczki i kandelabry!

Franciszek
Dobrze, proszę pani! / wychodzi głośno i rany,
na drzwi /

Scena 12.
Waleryna - Świeła
Świeła

Wiesz pan Duperron ciagle jeździ w tym
 humorze?

Waleryna
 Nie mów mi pani o nim, gdybyś wiedziała
 jakie mi dziś scensz robić? Deprowdy prośbony,

nam się, że zosławszy wdowa, najlepiej raczko,
wać swobodę i nie wychodzić pewnie na
mał!

Aniela

Nie podriadam zdania pani. Ja wcale nie
ratuję, iem wyszła na Valerego.

Walentyna

Jakże? więc i pani byłaś wdową?

Aniela

Jak, kochana pani... i czyż się równie owsz,
ślono z drugim mężem, jak nie byłam
z pierwszym.

Walentyna

Zardrośnie pani.

Aniela

Oczywiście Duperron?

Walentyna

Tyle wad, co uni wrysey. Wyobraź pani co,
bie, odgrywa rolę nardosnego męża, jedy,
nie tylko dla tego, by tem lepiej ukryć swoje
wady i występki. Niedawno np. kupił na,
ozujnik za 8.000 fr. - dla kogo? nie wiem? -
Wiem tylko, że nie dla mnie!

Aniela

To niegodnie!

Walentyna

Oczepiwości! Jutro wyświadcę prawdę. Mój
pierwszy mąż znalazł sobie lepszy sposób. -
Półtora roku był mi wierny, a drugą połowę

rodzeństwa nio najnikczemniej... -

Aniela

Al! to okropnie! Najmiej być prawdziwym
ideatem... Nity, kochający, zawsze pe-
ten galanteryi - zgadywał nie ledwie my-
śli moje!

Walentyna

Ładowne pani!

Aniela

Oto jest portret, pater pani! / przekazyje -
spustnoga portretu; Al!

Walentyna

Wielki Boie!

Aniela

Co to ma znaczenie? Także się wzięt ten
długi portret?

Walentyna

Dwoch Teupinetów!

Aniela

Proszam... co pani porównała?

Walentyna

Wier to on być pani ~~piękną~~ miłościs?

Aniela

Tak, pani.

Walentyna

I pani rytaś z nim z Tulowie?

Aniela

Tak!

Walentyna

Willi St Julien?
Aniela

Tobolewicz!

Walentyna
Wiesz to pani... pani... pani? .. / o'miejsze
sie nerwowo!

Aniela
Co pani jest?

Walentyna
Dziwi się pani, że ja jestem wdową po
Arystokracie Toupinet.

Aniela
Wdowa po Toupinet?

Walentyna
Tak pani, me własnej osobie!

Aniela
Jako? on był ranny? W takim razie
osunął się?

Walentyna
A czy ja mam powiedzieć?

Aniela
Ranny? on ranny? Ah! to okazuje się!

Walentyna
Pani nie wiedziałaś o tym?

Aniela
Naturalnie, pierwszy raz słyszę. Wiesz to dla
czego nie ożenił się z nim, choć usiłował,
roczyska przynęcał.

Walentyna

On przyniesłat, sionie sie z panis? Jedena
i Gemora!

Aniela

/do portretu:/ A ty łosne!

Walculyna

/do 2 portretu:/ Zbrodnianu! mikeremni,
ku! Formacy, ie Propioretka, sterna
propioretka - lo panis!

Aniela /z wronis/

We własnej osobie!

Walculyna

Pani inositas narwisro jęgo i moje?

Aniela

Na wyraine iperone Aoytydesa!

Walculyna

Zabraniam panis xroac' go Aoytydesem!

Scena 13.

Drzewicko.

Li sami

Rosalia

nasyjnik

Rosalia

/wchodzi z nasyjnikiem:/ Proszę panis, oto jest
nasyjnik z chrabyszcami!

Walculyna

/u.s./ co? co?

Aniela

Drickuj's ci, Rosalia! /wstada nasyjnik.
Rosalia wychodzi/

Walculyna /u.s./

Chrabasere! Wielki Boie! rachunek! Kie
Duperson sat, jalt Toupinet! /idac do s.,

niedzi! Ory pani sprysięgłaś się?

Aniela

Na co?

Walentyna

Patamucie' moich me'ów, po kolei?

Ory pani ~~panie~~ nie jesteś ~~marzycielką~~? Moto
ci jednego? Po przechodni wielkie granice.

Aniela

Itumacz się pani jasniej; to nie nie rozumiem.

Walentyna

Ten masyjnik, to daw mego me'ia,
nieprawdaz? - mój mar dat go pani?

Aniela

W samój rzeczy, to on!

Walentyna

O! Sebastyanie! raptacis ty ni za się,
bie ci za Doupineta.

Furor. Feldman

Scena 14

Liż sami-

Duperron-

Walery

Mathieu-

1. Duperron wchodzi z lewej kapitałem

Duperron

1. do Walentyny! Mar go, mój pani, do
Mathieu!

Walentyna

1. do Duperrona! Mar, mój panie! 1. da,
je mu poliered!

Duperron 1. edumiony!

Co to ma znaczyć? .. Poliered? ..

Mathieu

To z obecnosci komy?

Walentyne

To pan dajon bylady tej pani?

Duperron

Ta?

Mathieu

J. n. s. / Oj, oj!

Walentyne

Naryjnik! z chrobaczem! Nie raptaraj!
mam dowody ..... umiartam rachunek z
kierowci tego palta.

Duperron

Naryjnik?

Lucia J. n. s. / smiejiesz!

Wice una myśli, że to on!

Duperron

Rachunek? Istotnie, odebratam Driś ra,
na rachunek, ale pochodzi on z erasów
Teupinela i po Driś nierasfotujemy.

Lucia

Istotnie, jeszcze nie raptaramy!

Duperron

To driski jemu dostatam po papie!

Mathieu

J. n. s. / Walentyne! Kto jest ta dama?

Duperron

Nie uważaj najmniego, wiesz? Dobrze, że to
moja żona!

Mathieu

Trzy kawa?.. poruc'cie do rany! / wskazuje Anieła /
A da dama?

Anieła

Jestem pani Valery. & Trapszo

z listem

Valery

/wchodzi z listem/ Co?

Mathieu

Wradie miewiles mi, ie castubiles wdowę Toupinel.

Valery

Tak jest, wdowę Toupinel!

Walentyna

Byto nas Dwie!

Moreryni

Dwie?

Walentyna i Anieła /wspomniac

na wszystkich portretach/ Patrzcie!

Moreryni

Ah!

Mathieu

Toupinel!

Valery

Co to ma znacze?

Anieła

Cicho bądź! /pociaga miera na stronie/

Duperron

Prerzyscie. co to ma znacze?

Walentyna /ciszo/

Tomary, ie niekiedy Toupinel miał dwie kony, męsz.

ce jego nawisko: jedną, prawą w Paryżu, drugą w Tuluzie!

Inepiówce!

Mathieu

Danio, Valory!

Duperon

Właśnie!

Walentyne

Wiesz, że nie byłeś?

Duperon /: do Walentyne /

Ala! Łamta!

Mathieu

Duperon /: ciacho /

~~Oddecham! Straszny ciacho spadł mi na serce! Jakiś go, stał przed sobą! - /: do Walentyne! Nie gwieżdż się już na mnie?~~

Walentyne

Na! Sebastyanie!

Duperon

Apolicier?

Walentyne

! catujas go! Na! ratuje go!

Duperon

Wyprawa do domu. - Porwól, że ci poradzi. Stawie mego przyjaciela, kapłana Mathieu!

Quela /: do Valerego /

To przypadek, mój kochany, prosty przypadek.

Duperon

Coż! do prawdziwego koncertu, zajmijon kochany Valory...

Valory /: Wroni /

Mój koncert... nie przypadek do skutku... No! list od tego tożra, Justyna, którego wypędzitem co sturły, proz

zomstę spalił wrygłkie inwisacye!

Wice młd nie Aniela
ponyjdzie?

Nie! - / do Franciszka wchodzącego z lewej: / Francisz-
ku! nabien stał le dwa portrety! / dany? si je!

Franciszek
Ten drugi? - A co ja z nim robię?

Matthieu
/ do Duperrona / Cór, Duperron? / wchodzi; do rachmy,
cojcie istoty, ale trzeba je dobrze pomać, na-
nim się rozlebi... -

Duperron
Mój kochany, przedwrygłkiem, należy do-
brze pomać ich pierwszego meza.

Romeo

к. I, 85

1986. 03. 12

75

